

FØRSTE KRØNIKEBOG

- ¹ Adam, Set, Enosj,
- ² Kenan, Mahalal'el, Jered,
- ³ Enok, Metusalem, Lemek,
- ⁴ Noa, Sem, Kam og Jafet.
- ⁵ Jafets Sønner: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mesjek og Tiras.
- ⁶ Gomers Sønner: Asjkenaz, Rifat og Togarma.
- ⁷ Javans Sønner: Elisja, Tarsis, Kittæerne og Rodosboerne.
- ⁸ Kams Sønner: Kusj, Mizrajim, Put og Kana'an.
- ⁹ Kusj' Sønner: Seba, Havila, Sabta, Ra'ma og Sabteka. Ra'mas Sønner: Saba og Dedan.
- ¹⁰ Og Kusj avlede Nimrod, som var den første Storhersker på Jorden.
- ¹¹ Mizrajim avlede Luderne, Anamerne, Lehaberne, Naftuherne,
- ¹² Patruserne, Kasluherne, fra hvem Filisterne udgik*, og Kaftorerne. { [*se dog Am. 9, 7.] }
- ¹³ Kana'an avlede Zidon, hans førstefødte, og Het,
- ¹⁴ Jebusitterne, Amoritterne, Girgasjitterne,
- ¹⁵ Hivvitterne, Arkitterne, Sinitterne,
- ¹⁶ Arvaditterne, Zemaritterne og Hamatitterne.
- ¹⁷ Sems Sønner: Elam, Assur, Arpaksjad, Lud og Aram. Arams Sønner: Uz, Hul, Geter og Masj.
- ¹⁸ Arpaksjad avlede Sjela; Sjela avlede Eber;
- ¹⁹ Eber fødtes der to Sønner; den ene hed Peleg*, thi på hans Tid adsplittedes Jordens

Befolkning, og hans Broder hed Joktan. { [*se til 1 Mos. 10, 25.] }

²⁰ Joktan avlede Almodad, Sjelef, Hazarmavet, Jera,

²¹ Hadoram, Uzal, Dikla,

²² Ebal, Abimael, Saba,

²³ Ofir, Havila og Jobab. Alle disse var Juktans

Sønner.

²⁴ Sems Sønner: Arpaksjad, Sjela,

²⁵ Eber, Peleg, Re'u,

²⁶ Serug, Nakor, Tara

²⁷ og Abram, det er Abraham.

²⁸ Abrahams Sønner: Isak og Ismael.

²⁹ Dette er deres Slægtetog: Ismaels førstefødte Nebajot, dernæst Kedar, Adbe'el, Mibsam,

³⁰ Misjma, Duma, Massa, Hadad, Tema,

³¹ Jetur, Nafisj og Kedma. Det var Ismaels

Sønner.

³² De Sønner, som Abrahams Medhustru Keturura fødte: Zimran, Joksjan, Medan, Midjan, Jisjbak og Sjua. Joksjans Sønner: Saba og Dedan.

³³ Midjans Sønner: Efa, Efer, Hanok, Abida og Elda'a. Alle disse var Keturas Sønner.

³⁴ Abraham avlede Isak. Isaks Sønner: Jakob og Esau.

³⁵ Esaus Sønner: Elifaz, Re'uel, Je'usj, Jalam og Kora.

³⁶ Elifaz' Sønner: Teman, Omar, Zefi, Gatam, Kenaz, Timna og Amalek.

³⁷ Re'uels Sønner: Nahat, Zera, Sjamma og Mizza.

³⁸ Se'irs Sønner: Lotan, Sjobal, Zib'on, Ana, Disjon, Ezer og Disjan.

³⁹ Lotans Sønner: Hori og Hemam; og Lotans Søster var Timna.

⁴⁰ Sjobals Sønner: Alvan, Manahat, Ebal, Sjeft og Onam. Zib'ons Sønner: Ajja og Ana.

⁴¹ Anas Sønner: Disjon. Disjons Sønner: Hemdan. Esjban, Jitran og Keran.

⁴² Ezers Sønner: Bilhan, Za'avan og Akan. Disjans Sønner: Uz og Aran.

⁴³ Følgende var de Konger, der herskede i Edoms, Land, før Israelitterne fik Konger: Bela, Beors Søn; hans By hed Dinhaba.

⁴⁴ Da Bela døde, blev Jobab, Zeras Søn fra Bozra, Konge i hans Sted.

⁴⁵ Da Jobab døde, blev Husjam fra Temaniternes Land Konge i hans Sted.

⁴⁶ Da Husjam døde, blev Hadad, Bedads Søn, Konge i hans Sted; det var ham, der slog Midjanitterne på Moabs Slette; hans By hed Avit.

⁴⁷ Da Hadad døde, blev Samla fra Masreka Konge i hans Sted.

⁴⁸ Da Samla døde, blev Sja'ul fra Rehobot ved Floden Konge i hans Sted.

⁴⁹ Da Sja'ul døde, blev Ba'al-Hanan, Akbors Søn, Konge i hans Sted.

⁵⁰ Da Ba'al-Hanan døde, blev Hadad Konge i hans Sted; hans By hed Pa'i, og hans Hustru hed Mehetab'el, en Datter af Matred, en Datter af Mezahab.

⁵¹ Da Hadad døde, fremtrådte Edoms Stammeøvdinge: Høvdingerne Timna, Alja, Jetet,

⁵² Oholibama, Ela, Pinon,

⁵³ Kenaz, Teman, Mibzar;

54 Magdiel og Iram. Det var Edoms Stamme-høvdinge.

2

¹ Israels Sønner var følgende: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issakar, Zebulon,

² Dan, Josef, Benjamin, Naftali, Gad og Aser.

³ Judas Sønner: Er, Onan og Sjela; disse tre fødtes ham af Kana'anæerkvinden Batsjua. Men Er, Judas førstefødte, var HERREN imod, og han lod ham dø.

⁴ Derpå fødte Judas Sønnekone Tamar ham Perez og Zera, så at Judas Sønner i alt var fem.

⁵ Perez' Sønner: Hezron og Hamul.

⁶ Zeras Sønner: Zimri, Etan, Heman, Kalkol og Darda, i alt fem.

⁷ Karmis Sønner: Akar*, der styrtede Israel i Ulykke**, idet han forgreb sig på det Gods, der var lagt Band på. { [*Jos. 7, 1: Akan.] / [**på hebr. Ordspil med Navnet Akan.] }

⁸ Etans Sønner: Azarja.

⁹ Hezrons Sønner, som fødtes ham: Jerame'el, Ram og Kelubaj*. { [*vel = Kaleb, se V. 18.] }

¹⁰ Ram avlede Amminadab; Amminadab avlede Nahasjon, Judæernes Øverste;

¹¹ Nahasjon avlede Salma; Salma avlede Boaz;

¹² Boaz avlede Obed; Obed avlede Isaj;

¹³ Isaj avlede sin førstefødte Eliab, sin anden Søn Abinadab, sin tredje Søn, Sjim'a,

¹⁴ sin fjerde Søn Netan'el, sin femte Søn Raddaj,

¹⁵ sin sjette Søn Ozem og sin syvende Søn David;

¹⁶ deres Søstre var Zeruja og Abigajil. Zerujas Sønner: Absjaj*, Joab og Asa'el, tre. { [*ellers i Regelen Abisjaj.] }

¹⁷ Abigajil fødte Amasa, hvis Fader var Ismaelitten Jeter.

¹⁸ Hezrons Søn Kaleb avlede med sin Hustru Azuba Jeriot; og hendes Sønner var følgende: Jesjer, Sjobab og Ardon.

¹⁹ Da Azuba døde, ægtede Kaleb Efrat, som fødte ham Hur.

²⁰ Hur avlede Uri, og Uri avlede Bezal'el.

²¹ Derefter gik Hezron ind til Gileads Fader Makirs Datter, som han ægtede, da han var tresindstyve År gammel, og hun fødte ham Segub.

²² Segub avlede Ja'ir, som ejede tre og tyve Byer i Gileads Land.

²³ Men Gesjur og Aram fratog dem Ja'irs Teltbyer, Kenat med Småbyer, tresindstyve Byer. Alle disse var Gileads Fader Makirs Sønner.

²⁴ Efter Hezrons Død gik Kaleb ind til sin Fader Hezrons Hustru Efrata, og hun fødte ham Asjhur, der blev Fader til Tekoa.

²⁵ Jerame'els, Hezrons førstefødtes, Sønner: Ram, den førstefødte, dernæst Buna, Oren og Ozem, hans Brødre.

²⁶ Og Jerame'el havde en anden Hustru ved Navn Atara, som var Moder til Onam.

²⁷ Rams, Jerame'els førstefødtes, Sønner: Ma'az, Jamin og Eker.

²⁸ Onams Sønner: Sjammaj og Jada. Sjammajs Sønner: Nadab og Abisjur.

²⁹ Abisjurs Hustru hed Abihajil; hun fødte ham

Aban og Molid.

³⁰ Nadabs Sønner: Seled og Appajim; Seled døde barnløs.

³¹ Appajims Sønner: Jisj'i. Jisj'is Sønner: Sjesjan. Sjesjans Sønner: Alaj.

³² Sjammajs Broder Jadas Sønner: Jeter og Jonatan. Jeter døde barnløs.

³³ Jonatans Sønner: Pelet og Zaza. Det var Jerame'els Efterkommere.

³⁴ Sjesjan havde kun Døtre, ingen Sønner. Men Sjesjan havde en ægyptisk Træl ved Navn Jarha,

³⁵ og Sjesjan gav sin Træl Jarha sin Datter til Ægte, og hun fødte ham Attaj.

³⁶ Attaj avlede Natan; Natan avlede Zabad;

³⁷ Zabad avlede Eflal; Eflal avlede Obed;

³⁸ Obed avlede Jehu; Jehu avlede Azarja;

³⁹ Azarja avlede Helez; Helez avlede El'asa;

⁴⁰ El'asa avlede Sismaj; Sismaj avlede Sjallum;

⁴¹ Sjallum avlede Jekamja; Jekamja avlede Elisjama.

⁴² Jerame'els Broder Kalebs Sønner: Maresja, hans førstefødte, som var Fader til Zif. Maresjas Sønner: Hebron.

⁴³ Hebrons Sønner: Kora, Tappua, Rekem og Sjema.

⁴⁴ Sjema avlede Raham, der var Fader til Jorkeam. Rekem avlede Sjammaj.

⁴⁵ Sjammajs Søn var Maon, som var Fader til Bet-Zur.

⁴⁶ Kalebs Medhustru Efa fødte Karan, Moza og Gazez; Karan avlede Gazez.

⁴⁷ Jadajs Sønner: Regem, Jotam, Gersjan, Pelet, Efa og Sja'af.

⁴⁸ Kalebs Medhustru Ma'aka fødte Sjeber og Tirhana.

⁴⁹ Sja'af, Madmannas Fader, avlede Sjeva, Makbenas Fader og Gibeas Fader. Kalebs Datter var Aksa.

⁵⁰ Det var Kalebs Efterkommere. Hurs, Efratas førstefødtes, Sønner: Sjobal, Kirjat-Jearims Fader,

⁵¹ Salma, Betlehems Fader, og Haref, Bet-Gaders Fader.

⁵² Sjobal, Kirjat-Jearims Fader, havde følgende Sønner: Reaja, Halvdelen af Manahatitterne.

⁵³ Kirjat-Jearims Slægter: Jitritterne, Putitterne, Sjumatitterne og Misjraitterne; fra dem udgik Zor'atitterne og Esjtaolitterne.

⁵⁴ Salmas Sønner: Betlehem, Netofatitterne, Atarot-Bet-Joab, Halvdelen af Manahatitterne og Zor'itterne.

⁵⁵ De i Jabez bosatte skriftlærdes Slægter: Tir'atitterne, Sjim'atitterne og Sukatitterne, det er Kinitterne, som nedstammede fra Hammat, Rekabs Slægts Fader.

3

¹ Davids Sønner, som fødtes ham i Hebron, var følgende: Ammon, den førstefødte, som han havde med Ahinoam fra Jizre'el, den anden Daniel*, med Abigajil fra Karmel, { [*se dog 2 Sam. 3, 3.] }

² den tredje Absalom, en Søn af Ma'aka, Kong Talmaj af Gesjurs Datter, den fjerde Adonija, Haggits Søn,

³ den femte Sjefatja, som han havde med Abital, den sjette Jitream, som han havde med sin Hustru Egla.

⁴ Seks fødtes ham i Hebron, hvor han herskede syv År og seks Måneder. Tre og tredive År herskede han i Jerusalem.

⁵ Følgende fødtes ham i Jerusalem: Sjim'a, Sjobab, Natan og Salomo, hvilke fire han havde med Ammiels Datter Batsjua*; { [*dvs. Batseba. 2 Sam. 12, 25.] }

⁶ fremdeles Jibhar, Elisjama, Elifelet,

⁷ Noga, Nefeg, Jafia,

⁸ Elisjama. Be'eljada og Elifelet, i alt ni*. { [*se dog 2 Sam. 5, 15.] }

⁹ Det var alle Davids Sønner foruden Medhus-truernes Sønner; og Tamar var deres Søster.

¹⁰ Salomos Søn Rehabeam, hans Søn Abija, hans Søn Asa, hans Søn Josafat,

¹¹ hans Søn Joram, hans Søn Ahazja, hans Søn Joas,

¹² hans Søn Amazja, hans Søn Azarja, hans Søn Jotam,

¹³ hans Søn Akaz, hans Søn Ezekias, hans Søn Manasse,

¹⁴ hans Søn Amon, hans Søn Josias.

¹⁵ Josias' Sønner: Johanan, den førstefødte, den anden Jojakim, den tredje Zedekias, den fjerde Sjallum.

¹⁶ Jojakims Sønner: Hans Søn Jekonja, hans Søn Zedekias.

¹⁷ Den fængslede Jekonjas Sønner: Hans Søn Sjealtiel,

¹⁸ Malkiram, Pedaja, Sjen'azzar, Jekamja, Hosjama og Nedabja.

¹⁹ Pedajas Sønner: Zerubbabel og Sjim'i. Zerubbabels Sønner: Mesjullam og Hananja og deres Søster Sjelomit.

²⁰ Mesjullams Sønner: Hasjuba, Ohel, Berekja, Hasadja og Jusjab-Hesed, fem.

²¹ Hananjas Sønner: Pelatja, Jesja'ja, Refaja, Arnan, Obadja og Sjekanja.

²² Sje'kanjas Sønner: Sjemaja, Hattusj, Jig'al, Baria, Nearja og Sjafat, seks.

²³ Nearjas Sønner: Eljoenaj, Hizkija og Azrikam, tre.

²⁴ Eljoenajs Sønner: Hodavja, Eljasjib, Pelaja, Akkub, Johanan, Delaja og Anani, syv.

4

¹ Judas Sønner: Perez, Hezron, Karmi, Hur og Sjobal.

² Sjobals Søn Reaja avlede Jahat; Jahat avlede Ahumaj og Lahad. Det var Zor'atiternes Slægter.

³ Etams Fader Hurs Sønner var følgende: Jizre'el, Jisjma og Jidbasj; deres Søster hed Hazlelponi;

⁴ og Penuel, Gedors Fader, og Ezer, Husjas Fader; det var Efratas' førstefødte Hurs, Betlehems Faders, Sønner.

⁵ Asjhur, Tekoas Fader, havde to Hustruer: Hel'a og Na'ara.

⁶ Na'ara fødte ham Ahuzzam, Hefer, Temeni og Ahasjitaritterne; det var Na'aras Sønner.

⁷ Hel'as Sønner: Zeret, Zohar, Etnan og Koz.

8 Koz avlede Anub, Hazzobeba og Aharhels, Harums Søns, Slægter.

9 Jabez* var mere anset end sine Brødre. Hans Moder havde givet ham Navnet Jabez, idet hun sagde: "Jeg har født ham med Smerte!"** { [*en af sidsnævnte Slægt.] / [**på hebr. Ordspil med Navnet Jabez.] }

10 Jabez påkaldte Israels Gud således: "Gid du vilde velsigne mig rigeligt og gøre mit Område stort, lade din Hånd være med mig og fri mig fra Ulykke, så der ikke voldes mig Smerte!"* Og Gud gav ham alt, hvad han bad om. { [*se til V. 9.] }

11 Kelub, Sjuhas Broder, avlede Mehir, det er Esjtøns Fader.

12 Esjtøn avlede Bet-Rafa, Pasea og Tehinna, Fader til Nahasjs By; det er Mændene fra Reka.

13 Kenaz' Sønner: Otniel og Seraja. Otniels Sønner: Hatat og Meonotaj.

14 Meonotaj avlede Ofra. Seraja avlede Joab, Fader til Ge-Harasjim;* de var nemlig Håndværkere. { [*på dansk Håndværkerdalen.] }

15 Jefunnes Søn Kalebs Sønner: Ir, Ela og Na'am, Elas Sønner ...* og Kenaz. { [*et Navn mangler.] }

16 Perez' Sønner: Jehallel'el og Ezra. Je'hallel'els Sønner: Zif, Zifa, Tireja og Asar'el.

17 Ezras Sønner: Jeter, Mered og Efer. Jeter avlede Mirjam, Sjammaj og Jisjba, Esjtemoas Fader.

18 Hans judæiske Hustru fødte Jered, Gedors Fader, Heber, Sokos Fader, og Jekutiel, Zanoas

Fader. Sønnerne af Faraos Datter Bitja, som Mered ægtede, var følgende: ...* { [*Navnene mangler] }

¹⁹ Hodijas Hustrus, Ke'ilas Fader Nahams Søsters, Sønner var følgende: Garmitten og Ma'akatitten Esjtemoa.

²⁰ Sjimons Sønner: Amnon og Rinna, Benhanan og Tilon. Jisj'is Sønner: Zohet. Zohets Søn: ...* { [*Navnet mangler.] }

²¹ Judas Søn Sjelas Sønner: Er, Lekas Fader, Lada, Maresjas Fader Linnedvæveriets Slægter af Asjbeas Hus,

²² Jokim, Kozebas Mænd og Joasj og Saraf, som herskede over Moab og vendte tilbage til Betlehem. Det er jo gamle Begivenheder.

²³ Dette er Pottemagerne og Beboerne i Neta'im og Gedera; de boede der i Kongens Nærhed og stod i hans Tjeneste.

²⁴ Simeons Sønner: Nemuel, Jamin, Jarib, Zera og Sja'ul;

²⁵ hans Søn Sjallum, hans Søn Mibsam, hans Søn Misjma.

²⁶ Misjmas Sønner: Hans Søn Hammuel, hans Søn Zakkur, hans Søn Sjim'i.

²⁷ Sjim'i havde seksten Sønner og seks Døtre; men hans Brødre havde ikke mange Sønner, og deres hele Slægt blev ikke så talrig som Judæerne.

²⁸ De boede i Be'ersjeba Molada, Hazar-Sjual,

²⁹ Bilha, Ezem, Tolad,

³⁰ Betuel, Horma, Ziklag,

³¹ Bet-Markabot, Hazar-Susim, Bet-Bir'i og

Sja'arajim - det var indtil Davids Regering deres Byer

³² med Landsbyer - fremdeles Etam, Ajin, Rimmon, Token og Asjan, fem Byer;

³³ desuden alle deres Landsbyer, som lå rundt om disse Byer indtil Ba'al. Det var deres Bosteder; og de havde deres egen Slægtebog.

³⁴ Fremdeles: Mesjobab, Jamlek, Amazjas Søn Josja,

³⁵ Joel, Jehu, en Søn af Josjibja, en Søn af Seraja, en Søn af Asiel,

³⁶ Eljoenaj, Ja'akoba, Jesjohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja

³⁷ og Ziza, en Søn af Sjif'i, en Søn af Allon, en Søn af Jedaja, en Søn af Sjimri, en Søn af Sjemaja;

³⁸ de her ved Navn nævnte var Øverster i deres Slægter, efter at deres Fædrenehuse havde bredt sig stærkt.

³⁹ Da de engang drog i Retning af Gerar østen for Dalen for at søge Græsning til deres Småkvæg,

⁴⁰ fandt de fed og god Græsning, og Landet var udstrakt, og der var Fred og Ro, da de tidligere Beboere nedstammede fra Kam.

⁴¹ I Kong Ezekias af Judas Dage drog de her ved Navn nævnte hen og overfaldt deres Telte og slog Me'unitterne, som de traf der, og de lagde Band på dem, så de nu ikke mere er til; derefter bosatte de sig i deres Land, da der var Græsning til deres Småkvæg.

⁴² Af dem, af Simeonitterne, drog 500 Mand til Se'irs Bjerge under Ledelse af Pelatja, Nearja, Refaja og Uzziel, Jisj'is Sønner,

⁴³ og de nedhuggede de sidste Amalekitter, der var tilbage; og de bosatte sig der og bor der den Dag i Dag.

5

¹ Rubens, Israels førstefødtes, Sønner - han var nemlig den førstefødte, men da han vanærede sin Faders Leje, gaves hans Førstefødselsret til Israels Søn Josefs Sønner, dog ikke således, at de i Slægtebogen opføres som førstefødte;

² thi Juda herskede over sine Brødre, og af hans Midte skulde Fyrsten tages, men Førstefødselsretten blev Josefs -

³ Rubens, Israels førstefødtes, Sønner: Hanok, Pallu, Hezron og Karmi.

⁴ Joels* Sønner: Hans Søn Sjemaja, hans Søn Gog, hans Søn Sjim'i { [*Joel måske = Karmi.] }

⁵ hans Søn Mika, hans Søn Reaja, hans Søn Ba'al,

⁶ hans Søn Be'era, hvem Assyrerkongen Tillegat-Pilneser* førte i Landflygtighed, da han var Rubenitternes Øverste. { [*dvs. Tiglat-Pileser. 2 Kong. 15, 29.] }

⁷ Og hans Brødre efter deres Slægter, som de var optegnede i Slægtebogen efter deres Nedstamning Først Je'iel, dernæst Zekarja

⁸ og Bela, en Søn af Azaz, en Søn af Sjema, en Søn af Joel, som boede i Aroer og hen til Nebo og Ba'al-Meon;

⁹ og mod Øst nåede det Område, hvor han boede, hen imod Ørkenegnene, der strækker

sig over mod Eufratfloden; thi de havde talrige Hjørde i Gileads Land.

¹⁰ I Sauls Dage førte de Krig med Hagritterne, og disse faldt i deres Hånd; så bosatte de sig i deres Telte på hele Gileads Østside.

¹¹ Gads Sønner, som boede lige over for dem i Basans Land indtil Salka:

¹² Først Joel, dernæst Sjafam, Ja'naj og Sjafat i Basan;

¹³ og deres Brødre efter deres Fædrenehuse: Mikael, Mesjullam, Sjeba, Joraj, Jakan, Zia og Eber, syv.

¹⁴ De var Sønner af Abihajil, en Søn af Huri, en Søn af Jaroa, en Søn af Gilead, en Søn af Mikael, en Søn af Jesjisjaj, en Søn af Jado, en Søn af Buz.

¹⁵ Ahi, en Søn af Abdiel, en Søn af Guni, var Overhoved for deres Fædrenehuse.

¹⁶ De boede i Gilead, i Basan og Småbyerne det og i alle Sirjons Græsgange, så langt de strækker sig.

¹⁷ De indførtes alle i Slægtebog i Kong Jotam af Judas og Kong Jeroboam af Israels Dage.

¹⁸ Rubenitterne, Gaditterne og Manasses halve Stamme, alle de krigsdygtige Mænd, der har Skjold og Sværd, spændte Bue og var øvet i Kamp, 44.760 Mand, der kunde drage i Kamp,

¹⁹ førte Krig med Hagritterne, Jetur, Nafisj og Nodab;

²⁰ og de fik Hjælp imod dem, så at Hagritterne og alle deres Forbundsfæller overgaves i deres Hånd, thi de råbte til Gud i Kampen, og han bønhørte dem, fordi de slog deres Lid til ham.

²¹ Så tog de deres Hjørde, 50.000 Kameler,

250.000 Stykker Småkvæg, 2.000 Æsler og 100.000 Mennesker som Bytte.

²² Der skete nemlig et stort Mandefald, thi Gud havde villet Krigen; og de boede nu i Landet i deres Sted lige til Landflygtigheden.

²³ Manasses halve Stammes Sønner boede i Landet fra Basan til Ba'al-Hermon, Senir og Hermonbjerget; de var talrige.

²⁴ Overhovederne for deres Fædrenehuse var følgende: Efer, Jisj'i, Eliel, Azriel, Jirmeja, Hodavja og Jadiel, dygtige Krigere og navnkundige Mænd, Overhoveder for deres Fædrenehuse.

²⁵ Men de var deres Fædres Gud utro og boledede med de Guder, der dyrkedes af Landets Folkeslag, som Gud havde udryddet foran dem.

²⁶ Da æggede Israels Gud Assyrekongerne Puls og Tillegat-Pilnesers Sind, så han slæbte dem bort, Rubenitterne, Gaditterne og Manasses halve Stamme, og bragte dem til Hala, Habor, Hara og Gozan-floden, hvor de er den Dag i Dag.

6

¹ Levis Sønner: Gerson, Kehat og Merari.

² Kehats Sønner: Amram, Jizhar, Hebron og Uzziel.

³ Amrams Børn: Aron, Moses og Mirjam. Arons Sønner: Nadab, Abihu, Eleazar og Itamar.

⁴ Eleazar avlede Pinehas; Pinehas avlede Abisjua;

⁵ Abisjua avlede Bukki; Bukki avlede Uzzi;

⁶ Uzzi avlede Zeraja; Zeraja avlede Merajot;

⁷ Merajot avlede Amarja; Amarja avlede Ahi-tub;

⁸ Ahitub avlede Zadok; Zadok avlede Ahima'az;
⁹ Ahima'az avlede Azarja; Azarja avlede Johanan;

¹⁰ Johanan avlede Azarja, der var Præst i det Tempel, Salomo byggede i Jerusalem;

¹¹ Azarja avlede Amarja; Amarja avlede Ahitub;

¹² Ahitub avlede Zadok; Zadok avlede Sjallum;

¹³ Sjallum avlede Hilkija; Hilkija avlede Azarja;

¹⁴ Azarja avlede Seraja; Seraja avlede Jozadak,

¹⁵ Men Jozadak drog med, da HERREN lod Juda og Jerusalem føre i Landflygtighed af Nebukadnezar.

¹⁶ Levis Sønner: Gerson*, Kehat og Merari. { [*her og flere andre Steder har den hebr. Tekst: Gersom.] }

¹⁷ Navnene på Gersons Sønner var følgende: Libni og Sjim'i.

¹⁸ Kehats Sønner: Amram, Jizhar, Hebron og Uzziel.

¹⁹ Meraris Sønner: Mali og Musji. Det er Levitternes Slægter efter deres Fædrenehuse.

²⁰ Fra Gerson nedstammede: Hans Søn Libni, hans Søn Jahat, hans Søn Zimma,

²¹ hans Søn Joa, hans Søn Iddo, hans Søn Zera og hans Søn Jeateraj.

²² Kehats Sønner: Hans Søn Amminadab, hans Søn Kora, hans Søn Assir,

²³ hans Søn Elkana, hans Søn Ebjasaf, hans Søn Assir,

²⁴ hans Søn Tahat, hans Søn Uriel, hans Søn Uzzija og hans Søn Sja'ul.

²⁵ Elkanas Sønner: Amasaj og Ahimot,

²⁶ hans Søn Elkana, hans Søn Zofaj, hans Søn Tohu,

²⁷ hans Søn Eliab, hans Søn Jeroham, hans Søn Elkana og hans Søn Samuel.

²⁸ Samuels Sønner: Joel, den førstefødte, og den anden Abija.

²⁹ Meraris Sønner: Mali, hans Søn Libni, hans Søn Sjim'i, hans Søn Uzza,

³⁰ hans Søn Sjim'a, hans Søn Haggija og hans Søn Asaja.

³¹ Følgende er de, hvem David overdrog Sangen i HERRENS Hus, efter at Arken havde fået et Hvilested,

³² og som gjorde Tjeneste foran Åbenbaringsteltets Bolig som Sangere, indtil Salomo byggede HERRENS Hus i Jerusalem; de udførte deres Tjeneste efter de Forskrifter, der var dem givet.

³³ De, som udførte denne Tjeneste, og deres Sønner var følgende: Af Kehatitterne Sangeren Heman, en Søn af Joel, en Søn af Samuel,

³⁴ en Søn af Elkana, en Søn af Jeroham, en Søn af Eliel, en Søn af Toa,

³⁵ en Søn af Zuf, en Søn af Elkana, en Søn af Mahat, en Søn af Amasaj,

³⁶ en Søn af Elkana, en Søn af Joel, en Søn af Azarja, en Søn af Zefanja,

³⁷ en Søn af Tahat, en Søn af Assir, en Søn af Ebjasaf, en Søn af Kora,

³⁸ en Søn af Jizhar, en Søn af Kehat, en Søn af Levi, en Søn af Israel.

³⁹ Hans Broder* Asaf, der havde Plads til højre for ham: Asaf, en Søn af Berekja, en Søn af

Sjim'a, { [*Embedsbroder.] }

⁴⁰ en Søn af Mikael, en Søn af Ba'aseja, en Søn af Malkija,

⁴¹ en Søn af Etni, en Søn af Zera, en Søn af Adaja,

⁴² en Søn af Etan, en Søn af Zimma, en Søn af Sjim'i,

⁴³ en Søn af Jahat, en Søn af Gerson, en Søn af Levi.

⁴⁴ Deres Brødre, Meraris Sønner, der havde Plads til venstre: Etan, en, Søn af Kisji en Søn af Abdi, en af Malluk,

⁴⁵ en Søn af Hasjabja, en Søn af Amazja, en Søn af Hilkija,

⁴⁶ en Søn af Amzi, en Søn af Bani, en Søn af Sjemer,

⁴⁷ en Søn af Mali en Søn af Musji, en Søn af Merari, en Søn af Levi.

⁴⁸ Deres Brød Levitterne var pligtige at gøre alt Arbejdet ved Guds Hus's Bolig;

⁴⁹ men Aron og hans Sønner ofrede Røgofre på Brændofferalteret og Røgofferalteret, de udførte alt Arbejde i det Allershelligste og skaffede Israel Soning, ganske som Guds Tjener Moses havde påbudt.

⁵⁰ Arons Sønner var følgende: Hans Søn Eleazar, hans Søn Pinehas, hans Søn Abisjua,

⁵¹ hans Søn Bukki, hans Søn Uzzi, hans Søn Zeraja,

⁵² hans Søn Merajot, hans Søn Amarja, hans Søn Ahitub,

⁵³ hans Søn Zadok og hans Søn Ahima'az.

⁵⁴ Deres Boliger, deres Teltlejre i deres Område

var følgende: Arons Sønner af Kehatiternes Slægt - thi, for dem faldt Loddet først -

⁵⁵ gav man Hebron i Judas Land med tilhørende Græsmarker;

⁵⁶ men Byens Landområde og Landsbyer gav man Kaleb, Jefunnes Søn.

⁵⁷ Arons Sønner gav, man Tilflugtsbyen Hebron, Libna med Græsmarker, Jattir, Esjtemoa, med Græsmarker,

⁵⁸ Hilen med Græsmarker, Debir med Græsmarker,

⁵⁹ Asjan med Græsmarker, Jutta med Græsmarker og Bet-Sjemesj med Græsmarker:

⁶⁰ Af Benjamins Stamme: Gibeon med Græsmarker, Geba med Græsmarker, Alemet med Græsmarker og Anatot med Græsmarker. I alt tretten Byer med Græsmarker.

⁶¹ Kehats øvrige Sønner* tilfaldt efter deres Slægter ved Lodkastning ti Byer af Efraims og Dans Stammer og Manasses halve Stamme. { [*dvs. Levitterne. Jos 21, 20 ff.] }

⁶² Gersons Sønner tilfaldt efter deres Slægter tretten Byer af Issakars, Asers og Naftalis Stammer og Manasses halve Stamme i Basan.

⁶³ Meraris Sønner tilfaldt efter deres Slægter ved Lodkastning tolv Byer af Rubens, Gads og Zebulons Stammer.

⁶⁴ Så gav Israelitterne Levitterne Byerne med Græsmarker.

⁶⁵ De gav dem* ved Lodkastning af Judæernes, Simeoniternes og Benjaminitternes Stammer de ovenfor** nævnte Byer. { [*dvs. Præsterne; se Jos. 21, 9-10.] / [**V. 54-60.] }

⁶⁶ Kehatiternes Slægter fik de dem ved Lodkastning tildelte Byer af Efraims Stamme;

⁶⁷ man gav dem Tilflugtsbyen Sikem med Græsmarker i Efraims Bjerge, Gezer med Græsmarker,

⁶⁸ Jokmeam med Græsmarker. Bet-Horon med Græsmarker,

⁶⁹ Ajjalon med Græsmarker og Gat: Rimmon med Græsmarker;

⁷⁰ af Manasses halve Stamme Aner* med Græsmarker og Jibleam med Græsmarker; det tilfaldt de øvrige Kehatitters Slægter. { [*se dog Jos. 21, 25-31.] }

⁷¹ Gersonitterne efter deres Slægter tilfaldt af den anden Halvdel af Manasses Stamme Golan i Basan med Græsmarker og Asjtarot med Græsmarker;

⁷² af Issakars Stamme Kedesj med Græsmarker, Dobrat med Græsmarker,

⁷³ Jarmut med Græsmarker og En-Gannim med Græsmarker;

⁷⁴ af Asers Stamme Masjal med Græsmarker, Abdon med Græsmarker,

⁷⁵ Hukok med Græsmarker og Rehob med Græsmarker;

⁷⁶ af Naftalis Stamme Kedesj i Galilæa med Græsmarker, Hammot med Græsmarker og Kir-jatajim med Græsmarker.

⁷⁷ De øvrige Levitter, Meraritterne, tilfaldt af Zebulons Stamme Rimmon med Græsmarker og Tabor med Græsmarker;

⁷⁸ og hinsides Jordan over for Jeriko, østen for Jordan, af Rubens Stamme Bezer i Ørkenen med Græsmarker, Jaza med Græsmarker,

⁷⁹ Kedemot med Græsmarker og Mefa'at med Græsmarker;

⁸⁰ af Gads Stamme Ramot i Gilead med Græsmarker, Mahanajim med Græsmarker,

⁸¹ Hesjbon med Græsmarker og Ja'zer med Græsmarker.

7

¹ Issakars Sønner var: Tola, Pua, Jasjub og Sjimron, fire.

² Tolas Sønner: Uzzi, Refaja, Jeriel, Jajmaj, Jibsam og Sjemuel, Overhoveder for Tolas Fædrenehuse, dygtige Krigere. Efter deres Slægtebøger udgjorde deres Tal på Davids Tid 22.600.

³ Uzzis Sønner: Jizraja, Jizrajas Sønner Mikael, Obadja, Joel og Jissjija, fem, alle sammen Overhoveder.

⁴ Til dem hørte efter deres Slægtebøger, efter deres Fædrenehuse, krigsrustede Skarer, 36.000; de havde nemlig mange kvinder og Børn.

⁵ Deres Brødre, alle Issakars Slægter, var dygtige Krigere; de, som var indført i deres Slægtebog, udgjorde i alt 87.000.

⁶ Benjamins Sønner: Bela, Beker og Jediael, tre.

⁷ Belas Sønner: Ezbon, Uzzi, Uzziel Jerimot og Iri, fem, Overhoveder for Fædrenehuse, dygtige Krigere; de, som var indført i deres Slægtebog, udgjorde 22.034.

⁸ Bekers Sønner: Zemira, Joasj, Eliezer, Eljoe-naj, Omri, Jeremot, Abija, Anatot og Alemet; alle disse var Bekers Sønner;

⁹ de, som var indført i deres Slægtebog efter deres Slægter, Overhovederne for

Fædrenehusene, dygtige Krigere, udgjorde 20.200.

¹⁰ Jediaels Sønner: Bilhan; Bilhans Sønner: Je'usj, Benjamin, Ehud, Kena'ana, Zetan, Tarsjissj og Ahisjahar;

¹¹ alle disse var Jediaels Sønner, Overhoveder for deres Fædrenehuse, dygtige Krigere, 17.200 øvede Krigere.

¹² Og Sjuppim og Huppim var Irs Sønner, og Husjim var Ahers Sønner.

¹³ Naftalis Sønner var: Jahaziel, Guni, Jezer og Sjallum. Bilhas Sønner: ...* { [*Navnene mangler.] }

¹⁴ Manasses Sønner, som hans aramaiske Medhustru fødte: Hun fødte Makir, Gileads Fader.

¹⁵ Gilead ægtede en Kvinde ved Navn Ma'aka; hans Søster hed Hammoleket, og hans Broder hed Zelofhad; Zelofhad havde kun Døtre.

¹⁶ Gileads Hustru Ma'aka fødte en Søn, som hun kaldte Peresj, medens hans Broder hed Sjeresj; hans Sønner var Ulam og Rekem.

¹⁷ Ulams Sønner: Bedan. Det var Sønner af Gilead, en Søn af Makir, en Søn af Manasse.

¹⁸ Hans Søster Hammoleket fødte Isjhod, Abiezer og Mala.

¹⁹ Sjemidas Sønner: Ajan, Sjekem, Likhi og Ani'am.

²⁰ Efraims Sønner: Sjutela hans Søn Bered, hans Søn Tahat, hans Søn El'ada, hans Søn Tahat,

²¹ hans Søn Zabad, hans Søn Sjutela - og Ezer og El'ad. Dem dræbte Mændene fra Gat, de indfødte i Landet, fordi de var draget ned for at tage deres Hjorde.

²² Deres Fader Efraim sørgede i lang Tid over dem, og hans Brødre kom for at trøste ham.

²³ Så gik han ind til sin Hustru, og hun blev frugtsommelig og fødte en Søn, som han kaldte Beri'a, fordi hans Hus var i Ulykke*, da det skete. { [*på hebr. Ordspil med Navnet Beri'a.] }

²⁴ Hans Datter var Sje'era, som byggede Nedre- og Øvre-Bet-Horon og Uzen-Sje'era.

²⁵ Hans Søn var Refa, hans Søn Resjef, hans Søn Tela, hans Søn Tahan,

²⁶ hans Søn Ladan, hans Søn Ammihud, hans Søn Elisjama,

²⁷ hans Søn Nun, hans Søn Josua.

²⁸ Deres Besiddelser og Boliger var Betel med Småbyer, mod Øst Na'aran, mod Vest Gezer med Småbyer, fremdeles Sikem med Småbyer indtil Ajja med Småbyer;

²⁹ langs Manassitternes Grænse Bet-Sjean med Småbyer, Ta'anak med Småbyer, Megiddo med Småbyer og Dor med Småbyer. I dem boede Israels Søn Josefs Sønner.

³⁰ Asers Sønner: Jimna, Jisjva, Jisjvi og Beri'a og deres Søster Sera.

³¹ Beri'as Sønner: Heber og Malkiel, som var Birzajits Fader.

³² Heber avlede Jaflet, Sjomer, Hotam og deres Søster Sjua.

³³ Jaflets Sønner: Pasak, Bimhal og Asjvat; det var Jaflets Sønner.

³⁴ Sjemers Sønner: Ahi, Roga, Hubba og Aram.

³⁵ Hans Broder Hotams Sønner: Zofa, Jimna, Sjelesj og Amal.

³⁶ Zofas Sønner: Sua, Harnefer, Sjual, Beri, Jimra,

³⁷ Bezer, Hod, Sjamma, Sjilsja, Jitran og Be'era.

³⁸ Jeters Sønner: Jefunne, Pispa og Ara.

³⁹ Ullas Sønner: Ara, Hanniel og Rizja.

⁴⁰ Alle disse var Asers Sønner. Overhoveder for Fædrenehusene, udsøgte dygtige Krigere, Overhoveder for Øversterne. De, der var indført i Slægtebogen som brugelige til Krigstjeneste, talte 26.000.

8

¹ Benjamin avlede Bela, den førstefødte, Asjbel den anden, Ahiram den tredje,

² Noha den fjerde og Rafa den femte.

³ Bela havde Sønner: Ard, Gera, Ehuds Fader,

⁴ Abisjua, Na'aman, Ahoa,

⁵ Gera, Sjefufan og Hufam.

⁶ Ehuds Sønner var følgende de var Overhoveder for Fædrenehusene blandt Gebas Indbyggere, men førtes bort til Manahat,

⁷ da Na'aman, Ahija og Gera førte dem bort -*: Han avlede Uzza og Ahihud. { [*Teksten mellem Tankestregerne er uklar.] }

⁸ Sजारajim avlede på Moabs Slette - efter at han havde sendt sine Hustruer Husjim og Ba'ara bort -

⁹ han avlede med sin Hustru Hodesj: Jobab, Zibja, Mesja, Malkam,

¹⁰ Je'uz, Sakeja og Mirma; det var hans Sønner, Overhoveder for Fædrenehuse;

¹¹ og med Husjim avlede han Abitub og Elpa'al.

12 Elpa'als Sønner: Eber, Misj'am og Sjemer, som byggede Ono og Lod med Småbyer.

13 Beri'a og Sjema var Overhoveder for Fædrenehusene blandt Indbyggerne i Ajjalon; det var dem, der slog Indbyggerne i Gat på Flugt.

14 Deres Brødre var Elpa'al Sjasjak og Jeremot.

15 Og Zebadja, Arad, Eder,

16 Mikael, Jisjpa og Joha var Beri'as Sønner.

17 Zebadja, Mesjullam, Hizki, Heber,

18 Jisjmeraj, Jizli'a og Jobab var Elpa'als Sønner.

19 Jakim, Zikri, Zabdi,

20 Eljoenaj, Zilletaj, Eliel,

21 Adaja, Beraja og Sjimrat var Sjim'is Sønner.

22 Jisjpan, Eber, Eliel,

23 Abdon, Zikri, Hanan,

24 Hananja, Elam, Antotija,

25 Jifdeja og Penuel var Sjasjaks Sønner.

26 Sjamsjeraj, Sjeharja, Atalja,

27 Ja'aresjja, Elija og Zikri var Jerohams Sønner.

28 Disse var Overhoveder for Fædrenehuse, Overhoveder efter deres Slægter; de boede i Jerusalem.

29 I Gibeon boede Je'uel, Gibeons Fader, hvis Hustru hed Ma'aka;

30 hans førstefødte Søn var Abdon, dernæst Zur, Kisj, Ba'al, Ner, Nadab,

31 Gedor, Ajo, Zeker og Miklot.

32 Miklot avlede Sjim'a. Også disse boede over for deres Brødre* sammen med deres Brødre i Jerusalem. { [*dvs. i Gibeon.] }

33 Ner avlede Kisj. Kisj avlede Saul. Saul avlede Jonatan, Malkisjua, Abinadab og Esjba'al. { [*se dog 1 Sam. 14, 50. 51; 9, 1 ff.] }

³⁴ Jonatans Søn var Meribba'al. Meribba'al avlede Mika.

³⁵ Mikas Sønner: Piton, Melek, Ta'rea og Ahaz.

³⁶ Ahaz avlede Jehoadda. Jehoadda avlede Alemet, Azmavet og Zimri. Zimri avlede Moza.

³⁷ Moza avlede Bin'a, hans Søn var Rafa hans Søn El'asa, hans Søn Azel.

³⁸ Azel havde seks Sønner, hvis Navne var Azrikam, Bokeru, Jisjmael, Sjearja, Obadja og Hanan; alle disse var Azels Sønner.

³⁹ Hans Broder Esjeks Sønner: Ulam, den førstefødte, Je'usj den anden og Elifelet den tredje.

⁴⁰ Ulams Sønner var dygtige Krigere, der spændte Bue og havde mange Sønner og Sønnesønner. Alle disse var Benjamins Sønner.

9

¹ Alle Israelitter blev indført i Slægtebøger og findes optegnede i Israels Kongers Bog. Men Juda blev ført i Landflygtighed til Babel for sin Utroskabs Skyld.

² De tidligere Indbyggere, som levede på deres Ejendom i deres Byer: Israel*, Præsterne, Levitterne og Tempeltrællene. { [*dvs. Lægfolket.] }

³ I Jerusalem boede af Judæere, Benjaminitter, Efraimitter og Manassitter følgende.

⁴ Af Judæerne: Utaj, en Søn af Ammihud, en Søn af Omri, en Søn af Imri, en Søn af Bani, en af Judas Søn Perez' Sønner.

⁵ Af Sjelanitterne: Den førstefødte Asaja og hans Sønner.

⁶ Af Zeraitterne: Je'uel og deres Brødre, 690.

⁷ Af Benjaminitterne: Sallu, en Søn af Mesjullam, en Søn af Hodavja, en Søn af Hassenua;

⁸ Jibneja, en Søn af Jeroham; Ela, en Søn af Mikris Søn Uzzi; Mesjullam, en Søn af Sjefatja, en Søn af Re'uel, en Søn af Jibneja;

⁹ desuden deres Brødre efter deres Slægter, 956. Alle disse Mænd var Overhoveder for deres Fædrenehuse.

¹⁰ Af Præsterne: Jedaja, Jojarib, Jakin,

¹¹ Azarja, en Søn af Hilkija, en Søn af Mesjullam, en Søn af Zadok, en Søn af Merajot, en Søn af Ahitub, Øversten over Guds Hus;

¹² Adaja, en Søn af Jeroham, en Søn af Pasjhur, en Søn af Malkija; Masaj, en Søn af Adiel, en Søn at Jazera, en Søn af Mesjullam, en Søn af Mesjillemit, en Søn af Immer;

¹³ desuden deres Brødre, Overhovederne for deres Fædrenehuse, 1.760, dygtige Mænd til Tjenesten i Guds Hus.

¹⁴ Af Levitterne: Sjemaja, en Søn af Hassjub, en Søn at Azrikam, en Søn af Hasjabja af Meraritterne,

¹⁵ Bakbakkar, Heresj, Galal, Mattanja en Søn af Mika, en Søn af Zikri, en Søn af Asaf,

¹⁶ Obadja, en Søn af Sjemaja, en Søn af Galal, en Søn af Jedutun, og Berekja, en Søn af Asa, en Søn af Elkana, som boede i Netofatitternes Landsbyer.

¹⁷ Dørvogterne: Sjallum, Akkub, Talmon og Ahiman og deres Brødre; Sjallum var Overhovedet

¹⁸ og har endnu sin Plads ved Kongeporten

mod Øst. Det var Dørvogterne i Levitternes Lejre.

¹⁹ Sjallum, en Søn af Kore, en Søn af Ebjasaf, en Søn af Kora, og hans Brødre af hans Fædrenehus, Koraitterne, havde Vagttjenesten ved Teltets Tærskler; deres Fædre havde nemlig holdt Vagt ved Indgangen til HERRENS Lejr;

²⁰ Pinehas, Eleazars Søn - HERREN være med ham! - var fordum deres Øverste;

²¹ Mesjelemjas Søn Zekarja var Dørvogter ved Indgangen til Åbenbaringsteltet.

²² Tilsammen udgjorde de, der var udvalgt til at holde Vagt ved Tærsklerne, 212. De indførtes i de res Slægtebøger i deres Landsbyer. David og Seeren Samuel indsatte dem i deres Embede;

²³ de og deres Sønner holdt Vagt ved Portene til HERRENS Hus, Teltboligen.

²⁴ Dørvogterne stod mod alle fire Verden-shjørner, mod Øst, Vest, Nord og Syd,

²⁵ og deres Brødre i deres Landsbyer skulde fra Tid til anden, syv Dage ad Gangen, møde for at stå dem bi;

²⁶ thi hine fire Øverster for Dørvogterne gjorde stadig Tjeneste. Det var Levitterne. Fremdeles havde de Tilsyn med Kamrene og Forrådsrummene i Guds Hus,

²⁷ og de overnattede rundt omkring Guds Hus, thi de havde det Hverv at holde Vagt, og de skulde lukke op hver Morgen.

²⁸ Nogle af dem havde Tilsyn med de til Tjenesten hørende Ting og talte dem, både når de gemte dem hen, og når de tog dem frem.

29 Andre var sat til at føre Tilsyn med Tingene, alle de hellige Ting, og med Hvedemelet, Vinen, Olien, Røgelsen og de vellugtende Stoffer.

30 Nogle af Præsternes Sønner lavede Salven af de vellugtende Stoffer.

31 En af Levitterne, Mattitja, Koraitten Sjallums førstefødte Søn. havde det Hverv at tillave Bagværket.

32 Nogle af deres Brødre Kehatitterne havde Tilsyn med Skuebrødene og skulde lægge dem til Rette hver Sabbat.

33 ...* Det var Sangerne, Overhovederne for Levitternes Fædrenehuse. De opholdt sig i Kamrene, fri for anden Gerning, da de havde Tjeneste Dag og Nat. { [*her manglet der noget i Teksten.] }

34 Det var Overhovederne for Levitternes Fædrenehuse, Overhoveder efter deres Slægter. De boede i Jerusalem.

35 I Gibeon boede Je'uel, Gibeons Fader, hvis Hustru hed Ma'aka;

36 hans førstefødte Søn var Abdon, dernæst Zur, Kisj, Ba'al, Ner, Nadab,

37 Gedor, Ajo, Zekarja og Miklot.

38 Miklot avlede Sjim'am. Også de boede over for deres Brødre sammen med deres Brødre i Jerusalem.

39 Ner avlede Kisj. Kisj avlede Saul. Saul avlede Jonatan, Malkisjua, Abinadab og Esjba'al.

40 Jonatans Søn var Meribba'al. Meribba'al avlede Mika.

41 Mikas Sønner: Piton, Melek, Ta'rea og Ahaz.

42 Ahaz avlede Jehoadda. Jehoadda avlede

Alemet, Azmavet og Zimri. Zimri avlede Moza.

⁴³ Moza avlede Bin'a, hans Søn var Refaja, hans Søn El'asa, hans Søn Azel.

⁴⁴ Azel havde seks Sønner, hvis Navne var Azrikam, Bokeru, Jisjmael, Sjearja, Obadja og Hanan; det var Azels Sønner.

10

¹ Filisterne angreb Israel; og Israels Mænd flygtede for Filisterne, og de faldne lå rundt om på Gilboas Bjerg.

² Og Filisterne forfulgte Saul og hans Sønner og dræbte Sauls Sønner, Jonatan, Abinadab og Malkisjua.

³ Kampen rasede om Saul, og han blev opdaget af Bueskytterne og grebes af stor Angst for dem.

⁴ Da sagde Saul til sin Våbendrager: "Drag dit Sværd og gennembor mig, for at ikke disse uomskårne skal komme og mishandle mig!" Men Våbendrageren vilde ikke, thi han gøs tilbage derfor. Da tog Saul Sværdet og styrtede sig i det,

⁵ og da Våbendrageren så, at Saul var død, styrtede også han sig i sit Sværd og døde.

⁶ Således fulgtes Saul, hans tre Sønner og hele hans Slægt i Døden.

⁷ Men da alle Israelitterne i Dalen så, at Israels Mænd var flygtet, og at Saul og hans Sønner var faldet, forlod de deres Byer og flygtede, hvorpå Filisterne kom og besatte dem.

⁸ Da Filisterne Dagen efter kom for at plyndre de faldne, fandt de Saul og hans Sønner liggende på Gilboas Bjerg.

⁹ De plyndrede ham da og tog hans hoved og Våben med sig og sendte Bud rundt Filisternes Land for at bringe deres Afguder og Folket Glædesbudet.

¹⁰ Våbnene lagde de i deres Guds Hus, men Hovedskallen hængte de op i Dagens Hus.

¹¹ Men da alle de, som boede i Gilead, hørte alt, hvad Filisterne havde gjort ved Saul,

¹² brød alle våbenføre Mænd op, og de tog Sauls og hans Sønners Lig ned, bragte dem med til Jabesj og jordede deres Ben under Terebinten i Jabesj og fastede syv Dage.

¹³ Således døde Saul for den Utroskabs Skyld, han havde vist HERREN, fordi han ikke havde givet Agt på HERRENS Ord, også fordi han havde adspurgt en Ånd for at få et Råd

¹⁴ og ikke søgt; Råd hos HERREN. Derfor lod han ham dø, og Kongemagten lod han gå over til David, Isajs Søn.

11

¹ Derpå samlede hele Israel sig hos David i Hebron og sagde: "Vi er jo dit Kød og Blod!

² Allerede før i Tiden, medens Saul var Konge, var det dig, som førte Israel ud i Kamp og hjem igen; og HERREN din Gud sagde til dig: Du skal vogte mit Folk Israel og være Hersker over mit Folk Israel!"

³ Og alle Israels Ældste kom til Kongen i Hebron, og David sluttede i Hebron Pagt med dem for HERRENS Åsyn, og de salvede David til Konge over Israel efter HERRENS Ord ved Samuel.

⁴ Derpå drog David med hele Israel til Jerusalem, det er Jebus; der boede Jebusitterne, Landets oprindelige Indbyggere;

⁵ og Indbyggerne i Jebus sagde til David: "Her kan du ikke trænge ind!" Men David indtog Klippeborgen Zion, det er Davidsbyen.

⁶ Og David sagde: "Den, der først slår en Jebusit, skal være Øverste og Hærfører!" Og da Joab, Zerujas Søn, var den første, der steg derop, blev han Øverste.

⁷ Så tog David Bolig i Klippeborgen, hvorfor man kaldte den Davidsbyen;

⁸ og han befæstede Byen hele Vejen rundt fra Millo af; Resten af Byen genopførte Joab.

⁹ Og David blev mægtigere og mægtigere; Hærskarers HERRE var med ham.

¹⁰ Følgende var de ypperste at Davids Helte, som sammen med hele Israel kraftig stod ham bi med at nå Kongedømmet, så de fik ham valgt til Konge efter HERRENS Ord til Israel.

¹¹ Navnene på Davids Helte var følgende: Isjba'al, Hakmonis Søn, Anføreren for de tre; det var ham, som engang svang sit Spyd over 300 faldne på én Gang.

¹² Blandt de tre Helte kom efter ham Ahohitten El'azar, Dodos Søn;

¹³ han var med David ved Pas-Dammim, dengang Filisterne samlede sig der til Kamp. Marken var fuld af Byg, og Folkene flygtede for Filisterne;

¹⁴ men han stillede sig op midt på Marken og holdt den og huggede Filisterne ned; og HERREN gav dem en stor Sejr.

¹⁵ Engang drog tre af de tredive ned til David

på Klippen, til Adullams Hule, medens Filisternes Hær var lejret i Refaimdalen.

¹⁶ David var dengang i Klippeborgen, medens Filisternes Foged var i Betlehem.

¹⁷ Så vågnede Lysten hos David, og han sagde: "Hvem skaffer mig en Drik Vand fra Cisternen ved Betlehems Port?"

¹⁸ Da banede de tre Helte sig Vej gennem Filisternes Lejr, øste Vand af Cisternen ved Betlehems Port og bragte David det. Han vilde dog ikke drikke det, men udgød det for HERREN

¹⁹ med de Ord: "Gud vogte mig for at gøre det! Skulde jeg drikke de Mænds blod, som har ovovet deres Liv? Thi med Fare for deres Liv har de hentet det!" Og han vilde ikke drikke det. Den Dåd udførte de tre Helte.

²⁰ Abisjaj, Joabs Broder, var Anfører for de tredive. Han svang sit Spyd over de faldne, og han var navnkundig blandt de tredive;

²¹ iblandt de tredive var han højt æret, og han var deres Anfører; men de tre nåede han ikke.

²² Benaja, Jojadas Søn, var en tapper Mand fra Kabze'el, der havde udført store Heltegerninger; han fældede de to Arielsønner fra Moab; og han steg ned og fældede en Løve i en Cisterne, en Dag den var faldet Sne.

²³ Ligeledes fældede han Ægypteren, en kæmpestor Mand, fem Alen høj. Ægypteren havde et Spyd som en Væverbom i Hånden, men han gik ned imod ham med en Stok, vristede Spydet ud af Hånden på ham og dræbte ham med hans eget Spyd.

²⁴ Disse Heltegerninger udførte Benaja, Jojadas

Søn, og han var navnkundig iblandt de tredive Helte;

²⁵ iblandt de tredive var han højt æret, men de tre nåede han ikke. David satte ham over sin Livvagt.

²⁶ De tapre Helte var: Asa'el, Joabs Broder; Elhanan, Dodos Søn, fra Betlehem;

²⁷ Haroritten Sjamot; Pelonitten Helez;

²⁸ Ira, Ikkesj' Søn, fra Tekoa; Abiezer fra Anatot;

²⁹ Husjatitten Sibbekaj; Ahohitten Ilaj;

³⁰ Maharaj fra Netofa; Heled, Ba'anas Søn, fra Netofa;

³¹ Itaj, Ribajs Søn, fra det benjaminske Gibe; Benaja fra Pir'aton;

³² Huraj fra Nahale-Ga'asj; Abiel fra Araba;

³³ Azmavet fra Bahurim; Sja'albonitten Eljaba;

³⁴ Gunitten Jasjen; Hararitten Jonatan, Sjamas, Søn;

³⁵ Hararitten Ahi'am, Sakars Søn; Elifal, Urs Søn;

³⁶ Mekeratitten Hefer; Pelonitten Ahija;

³⁷ Hezro fra Karmel; Na'araj, Ezbajs Søn;

³⁸ Joel, Natans Broder; Mibhar, Hagrittens Søn;

³⁹ Ammonitten Zelek; Naharaj fra Berot, der var Joabs, Zerujas Søns, Våbendrager;

⁴⁰ Ira fra Jattir; Gareb fra Jattir;

⁴¹ Hetitten Urias; Zabad, Alajs Søn;

⁴² Rubenitten Adina, Sjizas Søn, et af Rubeniternes Overhoveder over tredive;

⁴³ Hanan, Ma'akas Søn; Mitnitten Josjafat;

⁴⁴ Uzzija fra Asjarot; Sjama og Je'uel, Aroeritten Hotams Sønner;

⁴⁵ Jediael, Sjimris Søn, og hans Broder Tizitten
Joha;

⁴⁶ Mahavitten Eliel; Jeribaj og Josjavja,
Elna'ams Sønner; Moabitten Jitma;

⁴⁷ Eliel, Obed og Ja'asiel fra Zoba.

12

¹ Følgende er de, der kom til David i Ziklag,
medens han måtte holde sig skjult for Saul, Kisj'
Søn. De hørte til Heltene, som hjalp til i Kampen;

² de var væbnet med Bue og øvet i Stenkast og
Pileskydning både med højre og venstre Hånd;
de hørte til Sauls Brødre, Benjaminitterne.

³ Deres Overhoved var Ahiezer; dernæst Joasj,
Sjema'as Søn, fra Gibeaa, Jeziel og Pelet, Azmavets
Sønner, Beraka, Jehu fra Anatot,

⁴ Jisjmaja fra Gibeon, en Helt blandt de tre-
dive og Hovedsmand over de tredive, Jirmeja,
Jahaziel, Johanan, Jozabad fra Gedera,

⁵ El'uzaj, Jerimot, Bealja, Sjemarja, Sjefatja fra
Harif,

⁶ Elkana, Jissjija, Azar'el, Jo'ezer og Jasjobam,
Koraitterne,

⁷ Joela og Zebadja, Sønner af Jeroham fra
Gedor.

⁸ Af Gaditterne sluttede nogle sig dygtige
Krigere, øvede Krigsmænd, væbnet med Skjold
og Spyd; de var som Løver at se på og rappe som
Gazellerne på Bjergene.

⁹ Deres Overhoved var Ezer, Obadja den anden,
Eliab den tredje,

¹⁰ Masjmanna den fjerde, Jirmeja den femte,

¹¹ Attaj den sjette, Eliel den syvende,

12 Johanan den ottende, Elzabad den niende,

13 Jirmeja den tiende, Makbannaj den ellefte.

14 De var Anførere blandt Gaditterne; den mindste af dem tog det op med hundrede, den største med tusind.

15 Det var dem, der gik over Jordan i den første Måned, engang den overalt var gået over sine Bredder, og slog alle Dalboerne på Flugt både mod Øst og Vest.

16 Engang kom nogle Benjaminitter og Judæere til David i Klippeborgen;

17 David gik ud til dem, tog til Orde og sagde: "Hvis I kommer til mig i fredelig Hensigt, for at hjælpe mig, er jeg af Hjertet rede til at gøre fælles Sag med eder; men er det for at forråde mig til mine Fjender, skønt der ikke er Uret i mine Hænder, da se vore Fædres Gud til og straffe det!"

18 Så iførte Ånden sig Amasaj, de tredives Anfører, og han sagde: "For dig, David, og med dig, Isajs Søn! Fred, Fred være med dig, og Fred med dine Hjælpere, thi dig hjælper din Gud!" Da tog David imod dem og satte dem i Spidsen for Krigerskaren.

19 Af Manasse gik nogle over til David. Det var, dengang han sammen med Filisterne drog i Kamp mod Saul, uden at han dog blev dem til Hjælp, fordi Filisternes Fyrster efter at have holdt Rådslagning sendte ham bort, idet de sagde: "Det koster vore Hoveder, hvis han går over til sin Herre Saul!"

20 Da han så drog til Ziklag, gik følgende Manassitter over til ham: Adna, Jozabad, Jediael,

Mikael, Jozabad, Elihu og Zilletaj, der var Overhoveder for Slægter i Manasse;

²¹ de hjalp siden David imod Strejfskarerne, thi de var alle dygtige Krigere og blev Førere i Hæren.

²² Der kom nemlig daglig Folk til David for at hjælpe ham, så det til sidst blev en stor Hær, stor som Guds Hær.

²³ Følgende er Tallene på Førerne for de væbnede Krigere, der kom til David i Hebron for at gøre ham til Konge i Sauls Sted efter HERRENS Bud:

²⁴ Af Judæere, der har Skjold og Spyd, 6.800 væbnede Krigere;

²⁵ af Simeonitterne 7.100 dygtige Krigshelte;

²⁶ af Levitterne 4.600,

²⁷ dertil Øversten over Arons Slægt, Jojada, fulgt af 3.700,

²⁸ og Zadok, en ung, dygtig Kriger, med sit Fædrenehus, 22 Førere;

²⁹ af Benjaminitterne, Sauls Brødre, 3.000, men de fleste af dem holdt endnu fast ved Sauls Hus;

³⁰ af Efraimitterne 20.800 dygtige Krigere, navnkundige Mænd i deres Fædrenehuse;

³¹ af Manasses halve Stamme 18.000 navngivne Mænd, der skulde gå hen og gøre David til Konge;

³² af Issakaritterne, der forstod sig på Tiderne, så de skønnede, hvad Israel havde at gøre, 200 Førere og alle deres Brødre, der stod under dem;

³³ af Zebulon 50.000, øvede Krigere, udrustet med alle Hånde Våben, med én Vilje rede til Kamp;

³⁴ af Naftali 1.000 Førere, fulgt af 37.000 Mænd med Skjold og Spyd;

³⁵ af Danitterne 28.600, udrustede Mænd;

³⁶ af Aser 40.000, øvede Krigere, rustet til Kamp;

³⁷ fra den anden Side af Jordan, fra Rubenitterne, Gaditterne og Manasses halve Stamme, 120.000 Mænd med alle Hånde Krigsvåben.

³⁸ Med helt Hjerte og rede til Kamp kom alle disse Krigere til Hebron for at gøre David til Konge over hele Israel; men også det øvrige Israel var endrægtigt med til at gøre David til Konge.

³⁹ De blev der hos David i tre Dage og spiste og drak, thi deres Brødre havde forsynet dem;

⁴⁰ også de, der boede i deres Nærhed lige til Issakar, Zebulon og Naftali, bragte dem Levnedsmidler på Æsler, Kameler, Muldyr og Okser, Fødevarer af Mel, Figenkager, Rosinkager, Vin, Olie, Hornkvæg og Småkvæg i Mængde; thi der var Glæde i Israel.

13

¹ Efter at have rådført sig med Tusindførerne og Hundredførerne, alle Øversterne,

² sagde David til hele Israels Forsamling: "Hvis det tykkes eder godt, og det er HERREN vor Guds Vilje, lad os så sende Bud til vore Brødre, der er tilbage i alle Israels Landsdele, og ligeledes til Præsterne og Levitterne i Byerne, hvor de har deres Græsmarker, at de skal samles hos os,

³ for at vi kan bringe vor Guds Ark tilbage til os, thi i Sauls Dage spurgte vi ikke om den."

⁴ Og hele Forsamlingen svarede, at det skulde man gøre, thi alt Folket fandt Forslaget rigtigt.

⁵ Så samlede David hele Israel lige fra Sjihor* i Ægypten til Egnen ved Hamat for at hente Guds Ark i Kirjat-Jearim. { [*Nilen eller en arm av denne.] }

⁶ Derpå drog David og hele Israel op til Ba'ala, til Kirjat-Jearim i Juda for der at hente Gud HERRENS Ark, over hvilken hans Navn er nævnet, han, som troner over Keruberne.

⁷ De førte da Guds Ark bort fra Abinadabs Hus på en ny Vogn, og Uzza og Ajo kørte Vognen.

⁸ David og hele Israel legede af alle Kræfter for Guds Åsyn til Sang og til Citre, Harper, Pauker, Cymbler og Trompeter.

⁹ Men da de kom til Kidons Tærskaplads, rakte Uzza Hånden ud for at gribe fat i Arken, fordi Okserne snublede.

¹⁰ Da blussede HERRENS Vrede op mod Uzza, og han slog ham, fordi han rakte Hånden ud mod Arken, og han døde på Stedet for Guds Åsyn.

¹¹ Men David græmmede sig over, at HERREN havde tilføjet Uzza et Brud. Derfor kaldte man Stedet Perez-Uzza*, som det hedder den Dag i Dag. { [*se til 2 Sam. 6, 8.] }

¹² Og David grebes den Dag af Frygt for Gud og sagde: "Hvor kan jeg da lade Guds Ark komme hen hos mig!"

¹³ Og David flyttede ikke Arken hen hos sig i Davidsbyen, men lod den sætte ind i Gatitten Obed-Edoms Hus.

¹⁴ Guds Ark blev så i Obed-Edoms Hus tre Måneder, og HERREN velsignede Obed-Edoms

Hus og alt, hvad hans var.

14

¹ Kong Hiram af Tyrus sendte Sendebud til David med Cedertræer og tillige Murere og Tømmermænd for at bygge ham et Hus.

² Da skønnede David, at HERREN havde sikret hans Kongemagt over Israel og højnet hans Kongedømme for sit Folk Israels Skyld.

³ David tog i Jerusalem endnu flere Hustruer og avlede flere Sønner og Døtre.

⁴ Navnene på de Børn, han fik i Jerusalem, er følgende: Sjammua, Sjobab, Natan, Salomo,

⁵ Jibhar, Elisjua, Elpelet,

⁶ Noga, Nefeg, Jafia,

⁷ Elisjama, Be'eljada og Elifelet.

⁸ Men da Filisterne hørte, at David var salvet til Konge over hele Israel, rykkede de alle ud for at søge efter ham. Ved Efterretningen herom drog David ud for at møde dem,

⁹ medens Filisterne kom og bredte sig i Refaimdalen.

¹⁰ David rådspurgte da Gud: "Skal jeg drage op mod Filisterne? Vil du give dem i min Hånd?" Og HERREN svarede ham: "Drag op, thi jeg vil give dem i din Hånd!"

¹¹ Så drog de op til Ba'al-Perazim, og der slog han dem. Da sagde David: "Gud har brudt igennem mine Fjender ved min Hånd, som Vand bryder igennem!" Derfor kalder man Stedet Ba'al-Perazim.* { [*se til 2 Sam. 5, 20. Es. 28, 21.] }

¹² Og de lod deres Guder i Stikken der, og David bød, at de skulde opbrændes.

¹³ Men Filisterne bredte sig på ny i Dalen.

¹⁴ Da David atter rådspurgte Gud, svarede han: "Drag ikke efter dem, men omgå dem og fald dem i Ryggen ud for Bakabuskene.

¹⁵ Når du da hører Lyden af Skridt i Bakabuskenes Toppe, skal du drage i Kamp, thi så er Gud draget ud foran dig for at slå Filisternes Hær."

¹⁶ David gjorde, som Gud bød, og de slog Filisternes Hær fra Gibeon til hen imod Gezer.

¹⁷ Og Davids Ry bredte sig i alle Lande, idet HERREN lod Frygt for ham komme over alle Hedningefolkene.

15

¹ Siden byggede han sig Huse i Davidsbyen og beredte Guds Ark et Sted, idet han rejste den et Telt.

² Ved den Lejlighed sagde David: "Ingen andre end Levitterne må bære Guds Ark, thi dem har HERREN udvalgt til at bære Guds Ark og til at gøre Tjeneste for ham til evig Tid."

³ Og David samlede hele Israel i Jerusalem for at føre HERRENS Ark op til det Sted, han havde beredt den.

⁴ Og David samlede Arons Sønner og Levitterne:

⁵ Af Kehatitterne Øversten Uriel og hans Brødre, 120;

⁶ af Meraritterne Øversten Asaja og hans Brødre, 220;

⁷ af Gersonitterne Øversten Joel og hans Brødre, 130;

⁸ af Elizafans Sønner Øversten Sjemaja og hans Brødre, 200;

⁹ af Hebrons Sønner Øversten Eliel og hans Brødre, 80;

¹⁰ af Uzziels Sønner Øversten Amminadab og hans Brødre, 112.

¹¹ Så lod David Præsterne Zadok og Ebjatar og Levitterne Uriel, Asaja, Joel, Sjemaja, Eliel og Amminadab kalde

¹² og sagde til dem: "I er Overhoveder for Levitternes Fædrenehuse; helliger eder tillige med eders Brødre og før HERRENS, Israels Guds, Ark op til det Sted, jeg har beredt den;

¹³ det var jo, fordi I ikke var med første Gang, at HERREN vor Gud tilføjede os et Brud*; thi vi søgte ham ikke på rette Måde." { [*se til 2 Sam. 6, 8.] }

¹⁴ Så helligede Præsterne og Levitterne sig for at føre HERRENS, Israels Guds, Ark op;

¹⁵ og Levis Sønner løftede med Bærestængerne Guds Ark op på Skuldrene, som Moses havde påbudt efter HERRENS Ord.

¹⁶ Fremdeles bød David Levitternes Øverster at lade deres Brødre Sangerne stille sig op med Musikinstrumenter, Harper, Citre og Cymbler og lade høje Jubeltoner klinge.

¹⁷ Så lod Levitterne Heman, Joels Søn, og af hans Brødre Asaf, Berekjas Søn, og af deres Brødre Meraritterne Etan, Kusjajas Søn, stille sig op

¹⁸ og ved Siden af dem deres Brødre af anden

Rang Zekarja, Uzziel, Sjemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Ma'aseja, Mattitja, Elipelehu og Miknejahu og Dørvogterne Obed-Edom og Je'iel;

¹⁹ Sangerne Heman, Asaf og Etan skulde spille på Kobbercymbler,

²⁰ Zekarja, Uzziel, Sjemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Ma'aseja og Benaja på Harper al-alamot;* { [*ukendt Musikudtryk. Sl. 46, 1.] }

²¹ Mattitja, Elipelehu, Miknejahu, Obed-Edom og Je'iel skulde lede Sangen med Citre al-hassjeminit;* { [*ukendt Musikudtryk; betyder: efter den ottende; jfr. Sl. 6, 1.] }

²² Konanja, Levitternes Øverste over dem, der bar, skulde lede disse, da han forstod sig derpå;

²³ Berekja og Elkana skulde være Dørvogtere ved Arken;

²⁴ Præsterne Sjebanja, Josjafat, Netan'el, Amasaj, Zekarja, Benaja og Eliezer skulde blæse i Trompeterne foran Guds Ark; og Obed-Edom og Jehija skulde være Dørvogtere ved Arken.

²⁵ Derpå drog David, Israels Ældste og Tusindførerne hen for under Festglæde at lade HERRENS Pagts Ark bringe op fra Obed-Edoms Hus,

²⁶ og da Gud hjalp Levitterne, der har HERRENS Pagts Ark, ofrede man syv Tyre og syv Vædre.

²⁷ David har en fin linned Kappe, ligeledes alle Levitterne, der har Arken, og Sangerne og Konanja, som ledede dem, der bar. Og David var iført en linned Efod.

²⁸ Og hele Israel bragte HERRENS Pagts Ark op under Festjubel og til Hornets, Trompeternes og

Cymblernes Klang, under Harpe- og Citerspil.

²⁹ Men da HERRENS Pagts Ark kom til Davidsbyen, så Sauls Datter Mikal ud af Vinduet, og da hun så Kong David springe og danse, ringeagede hun ham i sit Hjerte.

16

¹ De førte så Guds Pagts Ark ind og stillede den midt i det Telt, David havde rejst den; og de ofrede Brændofre og Takofre for Guds Åsyn.

² Og da David var færdig med Brændofrene og Takofrene, velsignede han Folket i HERRENS Navn

³ og uddelte til hver enkelt Israelit, både Mand og Kvinde, en Brødskive, et Stykke Kød og en Rosinkage.

⁴ Foran HERRENS Ark stillede han nogle af Levitterne til at gøre Tjeneste og til at takke, love og prise HERREN, Israels Gud;

⁵ Asaf var Leder, og næst efter ham kom Zekarja, så Uzziel, Sjemiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab, Benaja, Obed-Edom og Je'iel med Harper og Citre, medens Asaf lod Cymblerne klinge,

⁶ og Præsterne Benaja og Jahaziel stadig blæste i Trompeterne foran Guds Pagts Ark.

⁷ Den Dag, ved den Lejlighed, overdrog David for første Gang Asaf og hans Brødre at lovsynge HERREN.

⁸ Pris HERREN, påkald hans Navn, gør hans Gerninger kendte blandt Folkeslag!

⁹ Syng og spil til hans Pris, tal om alle hans Undere,

10 ros jer af hans hellige Navn, eders Hjerte glæde sig, I, som søger HERREN,

11 spørg efter HERREN og hans Magt, søg bestandig hans Åsyn;

12 kom i Hu de Undere, han øved, hans Tegn og hans Munds Domme,

13 I, hans Tjener, Israels Sæd. hans udvalgte, Jakobs Sønner!

14 Han, HERREN, er vor Gud, hans Domme når ud over Jorden;

15 han ihukommer for evigt sin Pagt, i tusind Slægter sit Tilsagn,

16 Pagten, han slutted med Abraham, Eden, han tilsvor Isak:

17 han holdt dem i Hævd som Ret for Jakob, en evig Pagt for Israel,

18 idet han sagde: "Dig giver jeg Kana'ans Land som eders Arvelod."

19 Da de kun var en liden Hob, kun få og fremmede der,

20 og vandred fra Folk til Folk, fra et Rige til et andet,

21 tillod han ingen at volde dem Men, men tugted for deres Skyld Konger:

22 "Rør ikke mine Salvede, gør ikke mine Profeter ondt!"

23 Syng for HERREN, al Jorden, fortæl om hans Frelse Dag efter dag;

24 kundgør hans Ære blandt Folkene, hans Undere blandt alle Folkeslag!

25 Thi stor og højlovet er HERREN, forfærdelig over alle Guder;

²⁶ thi alle Folkeslagenes Guder er Afguder, HERREN er Himlens Skaber.

²⁷ For hans Åsyn er Højhed og Hæder, Pris og Fryd i hans Helligdom.

²⁸ Giv HERREN, I Folkeslags Slægter, giv HERREN Ære og Pris,

²⁹ giv HERREN hans Navns Ære, bring Gaver og kom for hans Åsyn, tilbed HERREN i helligt Skrud,

³⁰ bæv for hans Åsyn, al Jorden! Han grundfæstet Jorden, den rokkes ikke.

³¹ Himlen glæde sig Jorden juble, det lyde blandt Folkene: "HERREN har vist, han er Konge!"

³² Havet med dets Fylde bruse, Marken juble og alt, hvad den bærer.

³³ Da fryder sig Skovens Træer for HERRENS Åsyn, thi han kommer, han kommer at dømme Jorden.

³⁴ Lov HERREN, thi han er god, og hans Miskundhed varer evindeligt!

³⁵ Og sig: "Frels os, vor Frelses Gud, saml os og fri os fra Folkene, at vi må love dit hellige Navn; med Stolthed synge din Pris!"

³⁶ Lovet være HERREN, Israels Gud, fra Evighed og til Evighed! Da sagde hele Folket: "Amen!" og: "Lov HERREN!"

³⁷ Så lod han Asaf og hans Brødre blive der foran HERRENS Pagts Ark for altid at gøre Tjeneste foran Arken efter hver Dags Behov;

³⁸ og Obed-Edom, Jedituns Søn, og Hosa med deres Brødre, i alt otte og tresindstyve, lod han blive som Dørvogtere.

39 Men Præsten Zadok og hans Brødre Præsterne lod han blive foran HERRENS Bolig på Offerhøjen i Gibeon

40 for daglig, både Aften og Morgen, at ofre HERREN Brændofre på Brændofferalteret ganske som det er foreskrevet i den Lov, HERREN havde pålagt Israel;

41 og sammen med dem Heman og Jedutun og de øvrige før nævnte udvalgte Mænd til at love HERREN med Ordene "thi hans Miskundhed varer evindeligt!"

42 Og de havde hos sig Trompeter og Cymbler til dem, der spillede, og instrumenter til Guds Sange; men Jedutuns Sønner var Dørvogtere.

43 Derpå gik alt Folket hver til sit, og David vendte hjem for at velsigne sit Hus.

17

1 Engang David sad i sit Hus, sagde han til Profeten Natan: "Se, jeg har et Cedertræshus at bo i, men HERRENS Pagts Ark har Plads i et Telt!"

2 Natan svarede David: "Gør alt, hvad din Hu står til, thi Gud er med dig!"

3 Men samme Nat kom Guds Ord til Natan således:

4 "Gå hen og sig til min Tjener David: Så siger HERREN: Ikke du skal bygge mig det Hus, jeg skal bo i!

5 Jeg har jo ikke haft noget Hus at bo i, siden den Dag jeg førte Israelitterne op, men vandrede med, boende i et Telt.

6 Har jeg, i al den Tid jeg vandrede om blandt alle Israelitterne, sagt til nogen af Israels

Dommere, som jeg satte til at vogte mit Folk: Hvorfor bygger I mig ikke et Cedertræshus?

⁷ Sig derfor til min Tjener David: Så siger Hærskarers HERRE: Jeg tog dig fra Græsgangen, fra din Plads bag Småkvæget til at være Fyrste over mit Folk Israel,

⁸ og jeg var med dig, overalt hvor du færdedes, og udryddede alle dine Fjender foran dig; jeg vil skabe dig et Navn som de størstes på Jorden

⁹ og skaffe mit Folk Israel en Hjemstavn og plante det, så det kan blive boende på sit Sted uden mere at skulle forstyrres i sin Ro, og uden at Voldsmænd mere skal ødelægge det som tidligere,

¹⁰ dengang jeg satte Dommere over mit Folk Israel; og jeg vil underkue alle dine Fjender. Så kundgør jeg dig nu: Et Hus vil HERREN bygge dig!

¹¹ Når dine Dage er omme og du vandrer til dine Fædre, vil jeg efter dig oprejse din Sæd, en af dine Sønner, og grundfæste hans Kongedømme.

¹² Han skal bygge mig et Hus, og jeg vil grundfæste hans Trone evindeligt.

¹³ Jeg vil være ham en Fader, og han skal være mig en Søn; og min Miskundhed vil jeg ikke tage fra ham, som jeg tog den fra din Forgænger;

¹⁴ jeg vil indsætte ham i mit Hus og mit Kongedømme til evig Tid, og hans Trone skal stå fast til evig Tid!"

¹⁵ Alle disse Ord og hele denne Åbenbaring meddelte Natan David.

16 Da gik Kong David ind og dvælede for HERRENS Åsyn og sagde: "Hvem er jeg, Gud HERRE, og hvad er mit Hus, at du har bragt mig så vidt?"

17 Men det var dig ikke nok o Gud, du gav også din Tjeners Hus Forjættelser for fjerne Tider og lod mig skue kommende Slægter, Gud HERRE!

18 Hvad mere har David at sige dig? Du kender jo dog din Tjener,

19 HERRE! For din Tjeners Skyld, og fordi din Hu stod dertil, gjorde du alt dette store og kundgjorde alle disse store Ting,

20 HERRE! Ingen er som du, og der er ingen Gud uden dig, efter alt hvad vi har hørt med vore Ører.

21 Og hvor på Jorden findes et Folk som dit Folk Israel, et Folk, som Gud kom og udfriede og gjorde til sit Folk for at vinde sig et Navn og udføre store og frygtelige Gerninger ved at drive andre Folkeslag bort foran sit Folk, det, du udfriede fra Ægypten?

22 Du har grundfæstet dit Folk Israel som dit, Folk til evig Tid, og du, HERRE, er blevet deres Gud.

23 Så lad da, HERRE, den Forjættelse, du udtalte om din Tjener og hans Hus, gælde til evig Tid og gør, som du sagde!

24 Da skal dit Navn stå fast og blive stort til evig Tid, så man siger: Hærskarers HERRE, Israels Gud, Gud over Israel! Og din Tjener Davids Hus skal stå fast for dit Åsyn.

25 Thi du, min Gud, har åbenbaret for din Tjener: Jeg vil bygge dig et Hus! Derfor har din

Tjener dristet sig til at bede for dit Åsyn.

²⁶ Derfor, HERRE, du er Gud, du har givet din Tjener denne Forjættelse,

²⁷ så lad det behage dig at velsigne din Tjeners Hus, at det til evig Tid må stå fast for dit Åsyn. Thi du, HERRE, har velsignet det, og det bliver velsignet evindeligt!”

18

¹ Nogen Tid efter slog David Filisterne og undertvang dem, og han fratog Filisterne Gat med Småbyer.

² Fremdeles slog han Moabitterne; og Moabitterne blev Davids skatskyldige Undersåtter.

³ Ligeledes slog David Kong Hadar'ezer af Zoba i Nærheden af Hamat, da han var draget ud for at underlægge sig Egnene ved Eufratfloden.

⁴ David fratog ham 1.000 Vogne, 7.000 Ryttere og 20.000 Mand Fodfolk og lod alle Hestene lamme på hundrede nær, som han skåned.

⁵ Og da Aramæerne fra Darmaskus* kom Kong Hadar'ezer af Zoba til Hjælp, slog David 22.000 Mand af Aramæerne. { [*anden Form for Damaskus.] }

⁶ Derpå indsatte David Fogeder i det darmaskenske Aram, og Aramæerne blev Davids skatskyldige Undersåtter. Således gav HERREN David Sejr, overalt hvor han drog frem.

⁷ Og David tog de Guldskjolde, Hadar'ezers Folk havde båret, og bragte dem til Jerusalem;

⁸ og fra Hadar'ezers Byer, Tibhat og Kun, bortførte David Kobber i store Mængder; deraf

lod Salomo Kobberhavet, Søjlerne og Kobbersagerne lave.

⁹ Men da Kong To'u af Hamat hørte, at David havde slået hele Kong Hadar'ezer af Zobas Stridsmagt,

¹⁰ sendte han sin Søn Hadoram til Kong David for at hilse på ham og lykønske ham til, at han havde kæmpet med Hadar'ezer og slået ham - Hadar'ezer havde nemlig ligget i Krig med To'u - og han medbragte alle Hånde Sølv-, Guld og Kobbersager.

¹¹ Også dem helligede Kong David HERREN tillige med det Sølv og Guld, han havde taget fra alle Folkeslagene, Edom, Moab, Ammonitterne, Filisterne og Amalek.

¹² Og Absjaj, Zerujas Søn*, slog Edom i Salt-dalen, 18.000 Mand; { [*se dog 2 Sam. 8, 13.] }

¹³ derpå indsatte han Fogeder i Edom, og alle Edomitterne blev Davids Undersåtter. Således gav HERREN David Sejr, overalt hvor han drog frem.

¹⁴ Og David var Konge over hele Israel, og han øvede Ret og Retfærdighed mod hele sit Folk.

¹⁵ Joab, Zerujas Søn, var sat over Hæren; Josjafat, Ahiluds Søn, var Kansler;

¹⁶ Zadok, Ahitubs Søn, og Abimelek, Ebjatars Søn, var Præster; Sjavsja var Statsskriver;

¹⁷ Benaja, Jojadas Søn, var sat over Kreterne og Pleterne, og Davids Sønner var de ypperste ved Kongens Side.

19

¹ Nogen Tid efter døde Ammonitternes Konge

Nahasj, og hans Søn Hanun blev Konge i hans Sted.

² Da tænkte David: "Jeg vil vise Hanun, Nahasj' Søn, Venlighed, thi hans Fader viste mig Venlighed." Og David sendte Folk for at vise ham Deltagelse i Anledning af hans Faders Død. Men da Davids Mænd kom til Ammoniternes Land til Hanun for at vise ham Deltagelse,

³ sagde Ammoniternes Høvdinge til Hanun: "Tror du virkelig, det er for at hædre din Fader, at David sender Bud og viser dig Deltagelse? Mon ikke det er for at udforske og ødelægge Landet og udspejle det, at hans Folk kommer til dig?"

⁴ Da tog Hanun Davids Folk og lod dem rage og Halvdelen af deres Klæder skære af til Skridtet, og derpå lod han dem gå.

⁵ Da David fik Efterretning om Mændenes Behandling, sendte han dem et Bud i Møde; thi Mændene var blevet grovelig forhånet; og Kongen lod sige: "Bliv i Jeriko, til eders Skæg er vokset ud!"

⁶ Men da Ammonitterne så, at de havde lagt sig for Had hos David, sendte Hanun og Ammonitterne 1.000 Talenter Sølv for at leje Vogne og Ryttere i Aram-Naharajim, Aram Ma'aka og Zoba;

⁷ og de lejede 32.000 Vogne og Kongen af Ma'aka med hans Folk, og de kom og slog Lejr uden for Medeba; imidlertid havde Ammonitterne samlet sig fra deres Byer og rykkede ud til Kamp.

⁸ Da David hørte det, sendte han Joab af Sted med hele Hæren og Kernetropperne.

⁹ Ammonitterne rykkede så ud og stillede sig

op til Kamp ved Byens Port, medens Kongerne, der var kommet til, stod for sig selv på åben Mark.

¹⁰ Da Joab så, at Angreb truede ham både forfra og bagfra, gjorde han et Udvalg blandt alt Israels udsøgte Mandskab og tog Stilling over for Aramæerne,

¹¹ medens han overlod Resten af Mandskabet til sin Broder Absjaj, og de tog Stilling over for Ammonitterne.

¹² Og han sagde: "Hvis Aramæerne bliver mig for stærke, skal du ile mig til Hjælp; men bliver Ammonitterne dig for stærke, skal jeg hjælpe dig.

¹³ Tag Mod til dig og lad os tappert væрге vort Folk og vor Guds Byer - så får HERREN gøre, hvad ham tykkes godt!"

¹⁴ Derpå rykkede Joab frem med sine Folk til Kamp mod Aramæerne, og de flygtede for ham.

¹⁵ Og da Ammonitterne så, at Aramæerne tog Flugten, flygtede også de for hans Broder Absjaj og trak sig ind i Byen. Derpå kom Joab til Jerusalem.

¹⁶ Men da Aramæerne så, at de var slået af Israel, sendte de Bud og fik Aramæerne hinsides Floden til at rykke ud med Sjofak, Hadar'ezers Hærfører, i Spidsen.

¹⁷ Da David fik Efterretning herom, samlede han hele Israel, satte over Jordan og kom til Helam, hvor David stillede sig op til Kamp mod Aramæerne, og de angreb ham.

¹⁸ Men Aramæerne flygtede for Israel, og David nedhuggede 7.000 Stridsheste og 40.000

Mand Fodfolk af Aram; også Hærføreren Sjofak huggede han ned.

¹⁹ Da alle Hadar'ezers Lydkonger så, at de var slået af Israel, sluttede de Fred med David og underkastede sig, og Aramæerne vilde ikke hjælpe Ammonitterne mere.

20

¹ Næste År, ved den Tid Kongerne drager i Krig, førte Joab Krigshæren ud og hærgede Ammonitternes Land; derpå drog han hen og belejrede Rabba. David blev derimod selv i Jerusalem. Og Joab indtog Rabba og ødelagde det.

² Da tog David Kronen af Milkoms Hoved, og han fandt, at den var af Guld og vejede en Talent; der var en Ædelsten på den, og den blev sat på Davids Hoved. Et vældigt Bytte fra Byen førte han med sig,

³ og Indbyggerne slæbte han bort og satte dem til Savene, Jernhakkerne og Økserne. Således gjorde han ved alle Ammonitternes Byer. Derpå vendte David og hele Hæren tilbage til Jerusalem.

⁴ Siden hen kom det atter til Kamp med Filisterne i Gezer. Husjatitten Sibbekaj nedhuggede da Sippaj, som var af Rafaslægten, og de blev underkuet.

⁵ Atter kom det til Kamp med Filisterne. Elhanan, Ja'irs Søn, nedhuggede da Lami, Gatitten Goliats Broder, hvis Spydstage var som en Væverbom.

⁶ Atter kom det til Kamp i Gat. Da var der en kæmpe stor Mand med seks Fingre på hver Hånd og seks Tæer på hver Fod, i alt fire og tyve; han var også af Rafaslægten.

⁷ Han hånedes Israel, og derfor huggede Jonatan, en Søn af Davids Broder Sjim'a, ham ned.

⁸ Disse var af Rafaslægten i Gat; de faldt for Davids og hans Mænds Hånd.

21

¹ Satan trådte op mod Israel og æggede David til at holde Mandtal over Israel.

² David sagde da til Joab og Hærførerne: "Drag ud og tæl Israel fra Be'ersjeba til Dan og bring mig Efterretning, for at jeg kan få Tallet på dem at vide!"

³ Men Joab svarede: "Måtte HERREN forøge sit Folk hundredfold! Er de ikke, Herre Konge, min Herres Trælle alle sammen? Hvorfor vil min Herre det? Hvorfor skal det blive Israel til Skyld?"

⁴ Men Joab måtte bøje sig for Kongens Ord, og Joab begav sig derfor bort, drog hele Israel rundt og kom tilbage til Jerusalem.

⁵ Joab opgav derpå David Tallet, der var fundet ved Folketællingen, og hele Israel talte 1.100.000 kraftige Mænd, Juda 470.000.

⁶ Men Levi og Benjamin havde han ikke talt med, thi Kongens Ord var Joab en Gru.

⁷ Dette var ondt i Guds Øjne, og han slog Israel.

⁸ Da sagde David til Gud: "Jeg har syndet svarlig i, hvad jeg har gjort. Men tilgiv nu din

Tjeners Brøde, thi jeg har handlet som en stor Dåre!”

⁹ Men HERREN talede således til Gad, Davids Seer:

¹⁰ “Gå hen og sig således til David: Så siger HERREN: Jeg forelægger dig tre Ting; vælg selv, hvilken jeg skal lade times dig!”

¹¹ Gad kom da til David og sagde til ham: “Så siger HERREN: Vælg!

¹² Vælger du tre Hungersnødsår, eller vil du i tre Måneder flygte for dine Fjender og dine Avindsmænds Sværd, eller skal der komme tre Dage med HERRENS Sværd og Pest i Landet, i hvilke HERRENS Engel spreder Ødelæggelse i hele Israels Område? Se nu til, hvad jeg skal svare ham, der har sendt mig!”

¹³ David svarede Gad: “Jeg er i såre stor Våde - lad mig så falde i HERRENS Hånd, thi hans Barmhertighed er såre stor; i Menneskehånd vil jeg ikke falde!”

¹⁴ Så sendte HERREN Pest over Israel, og af Israel døde 70.000 Mennesker.

¹⁵ Og Gud sendte en Engel til Jerusalem for at ødelægge det. Men lige som han skulde til at ødelægge Byen, så HERREN til og angrede det onde; og han sagde til Engelen, som var ved at ødelægge: “Nu er det nok, drag din Hånd tilbage!” HERRENS Engel stod da ved Jebusitten Ornans Tærskelplads.

¹⁶ Da David løftede sit Blik og så HERRENS Engel stå mellem Himmel og Jord med draget Sværd i Hånd, rettet mod Jerusalem, faldt han og de Ældste, der var klædt i Sæk, på deres Ansigt;

¹⁷ og David sagde til Gud: "Var det ikke mig, der sagde, at Folket skulde tælles? Det er mig, der har syndet, og såre ilde har jeg handlet; men Fårene der, hvad har de gjort? HERRE min Gud, lad din Hånd dog ramme mig og mit Fædrenehus, men lad Plagen ikke ramme dit Folk!"

¹⁸ Da sagde HERRENS Engel til Gad, at han skulde byde David gå op og rejse HERREN et Alter på Jebusitten Ornans Tærskelplads.

¹⁹ Og David gik derop, efter det Ord Gad havde talt i HERRENS Navn.

²⁰ Da Ornan vendte sig om, så han Kongen og hans fire Sønner, der var hos ham, komme gående. Ornan var ved at tærskel Hvede.

²¹ Og David nåede hen til Ornan, og da Ornan så op og fik Øje på David, forlod han Tærskelpladsen og kastede sig på sit Ansigt til Jorden for ham.

²² Da sagde David til Ornan: "Overlad mig din Tærskelplads, for at jeg der kan bygge HERREN et Alter! For fuld betaling skal du overlade mig den, at Folket må blive friet fra Plagen!"

²³ Da sagde Ornan til David: "Min Herre Kongen tage den og gøre, hvad ham tykkes ret; se, jeg giver Okserne til Brændofre, Tærskelpladerne til Brændsel og Hveden til Afgrødeoffer; jeg giver det hele!"

²⁴ Men Kong David svarede Ornan: "Nej, jeg vil købe det for fuld Betaling, thi til HERREN vil jeg ikke tage, hvad dit er, eller bringe et Brændoffer, som intet koster mig!"

²⁵ Så gav David Ornan Guld til en Vægt af 600 Sekel for Pladsen;

²⁶ og David byggede HERREN et Alter der og ofrede Brændofre og Takofre; og da han råbte til HERREN, svarede HERREN ham ved at lade Ild falde ned fra Himmelen på Brændofferalteret,

²⁷ Og på HERRENS Bud stak Engelen sit Sværd i Balgen igen.

²⁸ På den Tid ofrede David på Jebusitten Ornans Tærskaplads, fordi han havde set, at HERREN havde svaret ham der;

²⁹ men HERRENS Bolig, som Moses havde rejst i Ørkenen, og Brændofferalteret stod på den Tid på Offerhøjen i Gibeon.

³⁰ Men David kunde ikke gå hen og søge Gud foran Alteret, thi han var rædselsslagen over HERRENS Engels Sværd.

22

¹ Da sagde David: "Her skal Gud HERRENS Hus stå, her skal Israels Brændofferalter stå!"

² David bød så, at man skulde samle alle de fremmede, som boede i Israels Land, og han satte Stenhuggere til at tilhugge Kvadersten til Opførelsen af Guds Hus;

³ fremdeles anskaffede David Jern i Mængde til Nagler på Portfløjene og til Kramper, en umådelig Mængde Kobber

⁴ og talløse Cederbjælker, idet Zidonierne og Tyrierne bragte David Cederbjælker i Mængde.

⁵ Thi David tænkte: "Min Søn Salomo er ung og uudviklet, men Huset, som skal bygges HERREN, skal være stort og mægtigt, for at det kan vinde

Navnkundighed og Ry i alle Lande; jeg vil træffe Forberedelser for ham.” Og David traf store Forberedelser, før han døde.

⁶ Derpå lod han sin Søn Salomo kalde og bød ham bygge HERREN, Israels Gud, et Hus.

⁷ Og David sagde til Salomo: “Min Søn! Jeg havde selv i Sinde at bygge HERREN min Guds Navn et Hus;

⁸ men da kom HERRENS Ord til mig således: Du har udgydt meget Blod og ført store krige; du må ikke bygge mit Navn et Hus, thi du har udgydt meget Blod på Jorden for mit Åsyn.

⁹ Se, en Søn skal fødes dig; han skal være en Fredens Mand, og jeg vil skaffe ham Fred for alle hans Fjender rundt om; thi hans Navn skal være Salomo, og jeg vil give Israel Fred* og Ro i hans Dage. { [*på hebr. Ordspil med Navnet Salomo.] }

¹⁰ Han skal bygge mit Navn et Hus; og han skal være mig en Søn, og jeg vil være ham en Fader, og jeg vil grundfæste hans Kongedømmes Trone over Israel til evig Tid!

¹¹ Så være da HERREN med dig, min Søn, at du må få Lykke til at bygge HERREN din Guds Hus, således som han har forjættet om dig.

¹² Måtte HERREN kun give dig Forstand og Indsigt, så han kan sætte dig over Israel og du kan holde HERREN din Guds Lov!

¹³ Så vil det gå dig vel når du nøje holder Anordningerne og Lovbudene, som HERREN bød Moses at pålægge Israel. Vær frimodig og stærk, frygt ikke og tab ikke Modet!

¹⁴ Se, med stor Møje har jeg til HERRENS Hus tilvejebragt 100.000 Talenter Guld og en Million Talenter Sølv og desuden Kobber og Jern, som ikke er til at veje, så meget er der; dertil har jeg tilvejebragt Bjælker og Sten; og du skal sørge for flere.

¹⁵ En Mængde Arbejdere står til din Rådighed, Stenhuggere, Murere, Tømrere og alle Slags Folk, der forstår sig på Arbejder af enhver Art.

¹⁶ Af Guld, Sølv, Kobber og Jern er der umådelige Mængder til Stede - så tag da fat, og HERREN være med dig!"

¹⁷ Og David bød alle Israels Øverster hjælpe hans Søn Salomo og sagde:

¹⁸ "Er HERREN eders Gud ikke med eder, har han ikke skaffet eder Ro til alle Sider? Han har jo givet Landets Indbyggere i min Hånd, og Landet er underlagt HERREN og hans Folk;

¹⁹ så giv da eders Hjerter og Sjæle hen til at søge HERREN eders Gud og tag fat på at bygge Gud HERRENS Helligdom, så at HERRENS Pagts Ark og Guds hellige Ting kan føres ind i Huset, der skal bygges HERRENS Navn."

23

¹ Da David var blevet gammel og mæt af Dage, gjorde han sin Søn Salomo til Konge over Israel.

² Han samlede alle Israels Øverster og Præsterne og Levitterne.

³ Og Levitterne blev talt fra Tredivårsalderen og opefter, og deres Tal udgjorde, Hoved for Hoved, Mand for Mand, 38.000.

⁴ “Af dem,” sagde han, “skal 24.000 forestå Arbejdet ved HERRENS Hus, 6.000 være Tilsynsmænd og Dommere,

⁵ 4.000 være Dørvogtere og 4.000 love HERREN med de instrumenter, jeg har ladet lave til Lovsangen.”

⁶ Og David inddelte dem i Skifter efter Levis Sønner Gerson, Kehat og Merari.

⁷ Til Gersonitterne hørte: Ladan* og Sjim'i; { [*ellers kaldet: Libni.] }

⁸ Ladans Sønner: Jehiel, som var Overhoved, Zetam og Joel, tre;

⁹ Sjim'is Sønner: Sjelomit, Haziël og Haran, tre. De var Overhoveder for Ladans Fædrenehuse.

¹⁰ Sjim'is Sønner: Jahat, Ziza, Je'usj og Beri'a. Disse fire var Sjim'is Sønner.

¹¹ Jahat var Overhoved og Ziza den næste; Je'usj og Beri'a havde ikke mange Sønner og regnedes derfor for ét Fædrenehus, ét Embedsskifte.

¹² Kehatitterne: Amram, Jizhar, Hebron og Uzziel, fire;

¹³ Amrams Sønner: Aron og Moses. Aron udskiltes sammen med sine Sønner til at helliges som højhellig til evig Tid, til at tænde Offerild for HERRENS Åsyn, til at tjene ham og velsigne i hans Navn til evig Tid.

¹⁴ Den Guds Mand Moses' Sønner regnedes derimod til Levis Stamme.

¹⁵ Moses' Sønner: Gersom og Eliezer;

¹⁶ Gersoms Sønner; Sjubaël, som var Overhoved;

¹⁷ Eliezers Sønner: Rehabja, som var Over-

hoved; andre Sønner havde Eliezer ikke, men Rehabjas Sønner var overmåde talrige.

¹⁸ Jizhars Sønner: Sjelomit, som var Overhoved.

¹⁹ Hebrons Sønner: Jerija, som var Overhoved, Amarja den anden, Uzziel den tredje, Jekam'am den fjerde.

²⁰ Uzziels Sønner: Mika, som var Overhoved, og Jissjija den anden.

²¹ Meraritterne var: Mali og Musji. Malis Sønner: El'azar og Kisj.

²² El'azar efterlod sig ved sin Død ingen Sønner, men kun Døtre, som deres Brødre, Kisj' Sønner, ægtede.

²³ Musjis Sønner: Mali, Eder og Jeremot, tre.

²⁴ Det var Levis Sønner efter deres Fædrenehuse, Overhovederne for Fædrenehusene, de, som mønstredes ved Optælling af Navnene, Hoved for Hoved, de, som udførte Arbejdet ved Tjenesten i HERRENS Hus, fra Tyveårsalderen og opefter.

²⁵ Thi David tænkte: "HERREN, Israels Gud, har skaffet sit Folk Ro og taget Bolig i Jerusalem for evigt;

²⁶ derfor behøver Levitterne heller ikke mere at bære Boligen og alle de Ting, som hører til dens Tjeneste."

²⁷ (Ifølge Davids sidste Forordninger regnes Tallet på Levitterne fra Tyveårsalderen og opefter).

²⁸ Men deres Plads er ved Arons Sønners Side, for at de kan udføre Tjenesten i HERRENS Hus; de skal tage sig af Forgårdene, Kamrene,

Renholdelsen af alle de hellige Ting og Arbejdet, der skal udføres i Guds Hus;

²⁹ de skal sørge for Skuebrødene, Melet til Afgrødeofrene, de usyrede Fladbrød, Panden, Dejen og alle Rum- og Længdemål;

³⁰ hver Morgen skal de stå og love og prise HERREN, ligeså om Aftenen,

³¹ og hver Gang der ofres Brændofre til HERREN på Sabbaterne, Nymånedagene og Højtiderne; i det fastsatte Antal efter den for dem gældende Forskrift skal de altid stå for HERRENS Åsyn.

³² Således skal de tage Vare på, hvad der er at varetage ved Åbenbaringsteltet og ved det hellige og hjælpe deres Brødre, Arons Sønner, med Tjenesten i HERRENS Hus.

24

¹ Arons Sønner, delte i Skifter, var: Arons Sønner Nadab, Abihu, Eleazar og Itamar;

² Nadab og Abihu døde før deres Fader uden at efterlade sig Sønner, men Eleazar og Itamar fik Præsteværdigheden.

³ David tillige med Zadok af Eleazars Sønner og Ahimelek af Itamars Sønner inddelte dem efter deres Embedsskifter ved deres Tjeneste.

⁴ Og da det viste sig, at Eleazars Sønner havde flere Overhoveder end Itamars, delte de dem således, at Eleazars Sønner fik seksten Overhoveder over deres Fædrenehuse. Itamars Sønner otte.

⁵ Og de delte, begge Hold ved Lodkastning, thi der fandtes hellige Øverster og Guds Øverster både iblandt Eleazars og Itamars Sønner.

⁶ Skrивereren Sjemaja, Netan'els Søn af Levis Slægt, optegnede dem i Påsyn af Kongen, Øversterne, Præsten Zadok, Ahimelek, Ebjatars Søn, og Overhovederne for Præsternes og Levitternes Fædrenehuse. Der udtoges ét Fædrenehus af Itamar for hvert to af Eleazar.

⁷ Det første Lod traf Jojarib, det andet Jedaja,

⁸ det tredje Harim, det fjerde Seorim,

⁹ det femte Malkija, det sjette Mijjamin,

¹⁰ det syvende Hakkoz, det ottende Abija,

¹¹ det niende Jesua, det tiende Sjekanja,

¹² det ellefte Eljasjib, det tolvte Jakim,

¹³ det trettende Huppa, det fjortende Jisjba'al,

¹⁴ det femtende Bilga, det sekstende Immer,

¹⁵ det syttende Hezir, det attende Happizzez,

¹⁶ det nittende Petaja, det tyvende Jehezkel,

¹⁷ det enogtyvende Jakin, det toogtyvende Gamul,

¹⁸ det treogtyvende Delaja og det fireogtyvende Ma'azja.

¹⁹ Det var deres Embedsskifter ved deres Tjeneste, når de gik ind i HERRENS Hus, efter den Forpligtelse deres Fader Aron pålagde dem, efter hvad HERREN, Israels Gud, havde pålagt ham.

²⁰ De andre Levitter var: Af Amrams Sønner Sjubael; af Sjubaels Sønner Jedeja.

²¹ Af Rehabjas Sønner Jissjija, som var Overhoved.

²² Af Jizharitterne Sjelomot; af Sjelomots Sønner Jahat.

²³ Hebrons Sønner: Jerija, som var Overhoved, Amarja den anden, Uzziel den tredje, Jekam'am den fjerde.

²⁴ Uzziels Sønner: Mika; af Mikas Sønner Sjamir.

²⁵ Mikas Broder Jissjija; af Jissjijas Sønner Zekarja. -

²⁶ Meraris Sønner: Mali og Musji og hans Søn Uzzijas Sønner.

²⁷ Meraris Søn Uzzijas Sønner: Sjoham, Zakkur og Ibri.

²⁸ Af Mali El'azar, der ingen Sønner havde, og Kisj;

²⁹ af Kisj Kisj' Sønner: Jerame'el.

³⁰ Musjis Sønner: Mali, Eder og Jerimot. Det var Levitternes Efterkommere efter deres Fædrenehuse.

³¹ Også de kastede Lod ligesom deres Brødre, Arons Sønner, i Påsyn af Kong David, Zadok og Ahimelek og Overhovederne for Præsternes og Levitternes Fædrenehuse - Fædrenehusenes Overhoveder ligesom deres yngste Brødre.

25

¹ Derpå udskilte David og Hærførerne til Tjenesten Asafs, Hemans og Jedutuns* Sønner, som i profetisk Henrykkelse spillede på Citre, Harper og Cymbler; og Tallet på de Mænd, der havde med denne Tjeneste at gøre, var: { [*kaldes Etan.] }

² Af Asafs Sønner: Zakkur, Josef, Netanja og Asar'ela, Asafs Sønner under Ledelse af Asaf, der

spillede i profetisk Henrykkelse under Kongens Ledelse.

³ Af Jedutun: Jedutuns Sønner Gedalja, Jizri, Jesja'ja, Sjim'i, Hasjabja og Mattitja, seks, under Ledelse af deres Fader Jedutun, der i profetisk Henrykkelse spillede på Citer, når HERREN blev lovet og priset.

⁴ Af Heman: Hemans Sønner Bukkija, Mat-tanja, Uzziel, Sjubael, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Josjbekasja, Mal-loti, Hotir og Mahaziot.

⁵ Alle disse var Sønner af Heman, Kongens Seer i Guds Ord; for at løfte hans Horn* gav Gud Heman fjorten Sønner og tre Døtre. { [*Horn er et Billede på styrke.] }

⁶ Alle disse spillede under deres Faders Ledelse ved Sangen i HERRENS Hus på Cymbler, Harper og Citre for således at gøre Tjeneste i Guds Hus under Ledelse af Kongen, Asaf, Jedutun og Heman.

⁷ Deres Tal, sammenregnet med deres Brødre, der var oplært til at synge HERRENS Sange, var 288, kyndige Folk til Hobe.

⁸ De kastede Lod om Ordningen af Tjenesten med lige Kår både for små og for store, Mestre og Lærlinge.

⁹ Det første Lod traf Josef, ham selv med hans Brødre og Sønner, tolv; det andet Gedalja, ham selv med hans Brødre og Sønner, tolv;

¹⁰ det tredje Zakkur, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹¹ det fjerde Jizri, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹² det femte Netanja, hans Sønner og Brødre,

tolv;

¹³ det sjette Bukkija, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹⁴ det syvende Jesar'ela, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹⁵ det ottende Jesja'ja, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹⁶ det niende Mattanja, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹⁷ det tiende Sjim'i, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹⁸ det ellefte Uzziel, hans Sønner og Brødre, tolv;

¹⁹ det tolvte Hasjabja, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁰ det trettende Sjubael, hans Sønner og Brødre, tolv;

²¹ det fjortende Mattitja, hans Sønner og Brødre, tolv;

²² det femtende Jeremot, hans Sønner og Brødre, tolv;

²³ det sekstende Hananja, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁴ det syttende Josjbekasja, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁵ det attende Hanani, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁶ det nittende Malloti, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁷ det tyvende Eliata, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁸ det enogtyvende Hotir, hans Sønner og Brødre, tolv;

²⁹ det toogtyvende Giddalti, hans Sønner og Brødre, tolv;

³⁰ det treogtyvende Mahaziot, hans Sønner og Brødre, tolv;

³¹ det fireogtyvende Romanti-Ezer, hans Sønner og Brødre, tolv.

26

¹ Dørvogternes Skifter var følgende: af Koraitterne Mesjelemja, en Søn af Kore af Abi'asafs Sønner.

² Mesjelemja havde Sønner: Zekarja den førstefødte, Jediael den anden, Zebadja den tredje, Jatniel den fjerde,

³ Elam den femte, Johanan den sjette og Eljoe-naj den syvende.

⁴ Obed-Edom havde Sønner: Sjemaja den førstefødte, Jozabad den anden, Joa den tredje, Sakar den fjerde, Netan'el den femte,

⁵ Ammiel den sjette, Issakar den syvende og Pe'ulletaj den ottende; thi Gud havde velsignet ham.

⁶ Hans Søn Sjemaja fødtes Sønner, som var Herskere i deres Fædrenehus, da de var dygtige Folk.

⁷ Sjemajas Sønner var: Otni, Refael, Obed, Elzabad og hans Brødre, dygtige Folk, Elihu og Semakja;

⁸ alle disse hørte tillige med deres Sønner og Brødre til Obed-Edoms Sønner, dygtige Folk med Evner til Tjenesten, i alt to og tresindstyve Efterkommere af Obed-Edom.

⁹ Mesjelemja havde Sønner og Brødre, dygtige Folk, atten.

¹⁰ Hosa at Meraris Sønner havde Sønner: Sjimri, som var Overhoved - thi skønt han ikke var den førstefødte, gjorde hans Fader ham til Overhoved -

¹¹ Hilkija den anden, Tebalja den tredje og Zekarja den fjerde. Hosas Sønner og Brødre var i alt tretten.

¹² Disse Dørvogternes Skifter, deres Overhoveder sammen med deres Brødre, blev Vagt-tjenesten overdraget, og således gjorde de Tjeneste i HERRENS Hus;

¹³ og om hver enkelt Port kastede de Lod mellem små som store, efter deres Fædrenehuse.

¹⁴ Loddet for Østporten ramte Sjelemja. Også for hans Søn Zekarja, en klog Rådgiver, kastede man Lod, og Loddet traf Nordporten.

¹⁵ For Obed-Edom traf det Sydporten og for hans Sønner Forrådskamrene.

¹⁶ Og for Hosa traf Loddet Vestporten tillige med Sjalleketporten ved Vejen, der fører opad, den ene Vagtpost ved den anden.

¹⁷ Mod Øst var der seks Levitter, mod Nord daglig fire, mod Syd daglig tre, ved hvert af Forrådskamrene to,

¹⁸ ved Parbar mod Vest var der fire ved Vejen, to ved Parbar.

¹⁹ Det var Dørvogternes Skifter af Koraitternes og Meraris Efterkommere.

²⁰ Deres Brødre Levitterne, som havde Tilsyn med Guds Hus's Skatkamre og Skatkamrene til Helliggaverne:

²¹ Ladans Sønner, Gersonitternes Efterkommere gennem Ladan, Overhovederne for Ger-

sonitten Ladans Fædrenehuse: Jehielitterne.

²² Jehielitternes Sønner Zetam og hans Broder Joel havde Tilsynet med HERRENS Hus's Skatte.

²³ Af Amramitterne, Jizharitterne, Hebronitterne og Uzzielitterne

²⁴ var Sjubael, en Søn af Moses' Søn Gersom, Overopsynsmand over Skattene.

²⁵ Hans fra Eliezer nedstammende Brødre: Hans Søn Rehabja, hans Søn Jesja'ja, hans Søn Joram, hans Søn Zikri, hans Søn Sjelomit.

²⁶ Denne Sjelomit og hans Brødre havde Tilsynet med de Skatte af Helliggaver, som Kong David, Fædrenehusenes Overhoveder, Tusind- og Hundredførerne og Hærførerne havde helliget -

²⁷ de havde helliget dem af Krigsbyttet til Hjælp ved Bygningen at HERRENS Hus -

²⁸ og med alt, hvad Seeren Samuel, Saul, Kisj' Søn, Abner, Ners Søn, og Joab, Zerujas Søn, havde helliget; alt, hvad der var helliget, var betroet Sjelomit og hans Brødre.

²⁹ Af Jizharitterne udtoges Konanja og hans Sønner til Arbejdet ude i Israel som Fogeder og Dommere.

³⁰ Af Hebronitterne var Hasjabja og hans Brødre, 1.700 dygtige Folk, sat til at varetage alt, hvad der vedrørte HERRENS Tjeneste og Kongens Tjeneste i Israel vesten for Jordan.

³¹ Til Hebronitterne hørte Jerija, Overhovedet for Hebronitterne, efter deres Nedstamning, efter Fædrenehusene - i Davids fyrretyvende Regeringsår blev der iværksat en Undersøgelse angående dem, og der fandtes dygtige Folk

iblandt dem i Ja'zer i Gilead -

³² og hans Brødre, 2.700 dygtige Folk, Overhoveder for Fædrenehusene; dem satte Kong David over Rubenitterne, Gaditterne og Manasses halve Stamme til at varetage alle Sager, som vedrørte Gud og Kongen.

27

¹ Israelitterne efter deres Tal: Fædrenehusenes Overhoveder, Tusind- og Hundredførerne og deres Fogeder, som tjente Kongen i alle Sager vedrørende Skifterne, de, der skiftevis trådte til og fra hver Måned hele Året rundt, hvert Skifte på 24.000 Mand:

² Over det første Skifte, den første Måneds Skifte stod Isjba'al, Zabdiels Søn - til hans Skifte hørte 24.000 Mand -

³ af Perez' Efterkommere, Overhoved for alle Hærførerne; det var den første Måned.

⁴ Over den anden Måneds Skifte stod Aho-hitten El'azar, Dodajs Søn; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

⁵ Den tredje Hærfører, ham i den tredje Måned, var Benaja, Ypperstepræsten Jojadas Søn; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

⁶ Denne Benaja var Helten blandt de tredive og stod i Spidsen for de tredive, og ved hans Skifte var hans Søn Ammizabad.

⁷ Den fjerde, ham i den fjerde Måned, var Joabs Broder Asa'el og efter ham hans Søn Zebadja; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

⁸ Den femte, ham i den femte Måned, var Hærføreren Zeraitten Sjamhut; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

⁹ Den sjette, ham i den sjette Måned, var Ira, Ikkesj' Søn, fra Tekoa; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹⁰ Den syvende, ham i den syvende Måned, var Pelonitten Helez af Efraimitterne; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹¹ Den ottende, ham i den ottende Måned, var Husjatitten Sibbekaj af Zeras Slægt; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹² Den niende, ham i den niende Måned, var Abiezer fra Anatot at Benjaminitterne; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹³ Den tiende, ham i den tiende Måned, var Maharaj fra Netofa af Zeras Slægt, til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹⁴ Den ellevte, ham i den ellevte Måned, var Benaja fra Pir'aton af Efraimitterne; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹⁵ Den tolvte, ham i den tolvte Måned, var Heldaj fra Netofa af Otniels Slægt; til hans Skifte hørte 24.000 Mand.

¹⁶ I Spidsen for Israels Stammer stod: Som Fyrste for Rubenitterne Eliezer, Zikris Søn; for Simeonitterne Sjefatja, Ma'akas Søn;

¹⁷ for Levi Hasjabja, Kemuels Søn, for Aron Zadok;

¹⁸ for Juda Eliab, en af Davids Brødre; for Issakar Omri, Mikael's Søn;

¹⁹ for Zebulon Jisjmaja, Obadjas Søn; for Naf-tali Jerimot, Azriels Søn;

²⁰ for Efraimitterne Hosea, Azazjas Søn; for Manasses halve Stamme Joel, Pedajas Søn;

²¹ for Manasses anden Halvdel i Gilead Jiddo, Zekarjas Søn; for Benjamin Ja'asiel, Abners Søn;

²² for Dan Azar'el, Jerobams Søn. Det var Israels Stammers Øverster.

²³ David tog ikke Tal på dem, der var under tyve År, thi HERREN havde forjættet at ville gøre Israel talrigt som Himmelens Stjerner.

²⁴ Joab, Zerujas Søn, begyndte at tælle dem, men fuldførte det ikke; thi for den Sags Skyld ramtes Israel af Vrede, og Tallet indførtes ikke i Kong Davids Krønike.

²⁵ Over Kongens Skatte havde Azmavet, Adiels Søn, Opsynet, og over Forrådene ude på Landet, i Byerne, Landsbyerne og Fæstningerne Jonatan, Uzzijas Søn;

²⁶ over Markarbejderne ved Jordens Dyrkning Ezri, Kelubs Søn;

²⁷ over Vingårdene Sjim'i fra Rama; over Vinforrådene i Vingårdene Sjifmitten Zabdi;

²⁸ over Oliventræerne og Morbærfigentæerne i Lavlandet Ba'al-Hanan fra Geder; over Olieforrådene Joasj;

²⁹ over Hornkvæget, der græssede på Saron, Saronitten Sjitraj; over Hornkvæget i Dalene Sjafat, Adlajs Søn;

³⁰ over Kamelerne Ismaelitten Obil; over Æslerne Jedeja fra Meronot;

³¹ over Småkvæget Hagritten Jaziz. Alle disse var Overopsynsmænd over Kong Davids Ejen­dele.

³² Davids Farbroder Jonatan, en indsigtfuld og skriftkyndig Mand, var Rådgiver. Jehiel, Hakmonis Søn, opdrog Kongens Sønner.

³³ Akitofel var Kongens Rådgiver og Arkitten Husjaj Kongens Ven.

³⁴ Akitofels Eftermand var Jojada, Benajas Søn, og Ebjatar. Joab var Kongens Hærfører.

28

¹ Derpå samlede David i Jerusalem alle Israels Øverster, Stammeøversterne, Skifternes Øverster, som var i Kongens Tjeneste, Tusind- og Hundredførerne, Overopsynsmændene over alle Kongens og hans Sønners Ejendele og Kvæg, ligeledes Hofmændene, Kernetropperne og alle dygtige Krigere.

² Kong David rejste sig op og sagde: "Hør mig, mine Brødre og mit Folk! Jeg havde i Sinde at bygge HERRENS Pagts Ark og vor Guds Fodskammel* et Hus at hvile i og havde truffet forberedelser til at bygge. { [*dvs. Sonedækket.] }

³ Men Gud sagde til mig: Du skal ikke bygge mit Navn et Hus, thi du er en Krigens Mand og har udgydt Blod!

⁴ Af mit Fædrenehus udvalgte HERREN, Israels Gud, ene mig til Konge over Israel evindeligt, thi han udvalgte Juda til Fyrste og af Juda mit Fædrenehus, og mellem min Faders Søner fandt han Behag i mig, så han gjorde mig til Konge over hele Israel.

⁵ Og af alle mine Søner - HERREN har givet mig mange Søner - har han udvalgt min Søn Salomo til at sidde på HERRENS Kongetrone og herske over Israel.

⁶ Og han sagde til mig: Din Søn Salomo er den, som skal bygge mit Hus og mine Forgårde, thi

ham har jeg udvalgt til min Søn, og jeg vil være ham en Fader;

⁷ jeg vil grundfæste hans Kongedømme til evig Tid, hvis han holder fast ved mine Bud og Lovbud og gør efter dem således som nu.

⁸ Og nu, for hele Israels, HERRENS Forsamlings, Øjne og i vor Guds Påhør siger jeg: Stræb at holde alle HERREN eders Guds Bud, at I må eje dette herlige Land og lade det gå i Arv til eders Efterkommere til evig Tid!

⁹ Og du, min Søn Salomo! Kend din Faders Gud og tjen ham med et helt Hjerte og en villig Sjæl, thi HERREN ransager alle Hjerter og kender alt, hvad der rører sig i deres Tanker. Hvis du søger ham, vil han lade sig finde af dig, men forlader du ham, vil han forkaste dig for evigt.

¹⁰ Så se da til, thi HERREN har udvalgt dig til at bygge et Hus til Helligdom! Gå til Værket med Frimodighed!”

¹¹ Derpå gav David sin Søn Salomo Planen til Forhallen, Tempets Bygninger, Forrådskamrene, Rummene på Taget, de indre Kamre og Hallen til Sonedækket

¹² og Planen til alt, hvad der stod for hans Tanke med Hensyn til HERRENS Hus's Forgårde og alle Kamrene rundt om, Guds Hus's Skatkamre og Skatkamrene til Helliggaverne,

¹³ fremdeles Anvisninger om Præsternes og Levitternes Skifter og alt Arbejdet ved Tjenesten i HERRENS Hus og alting, som hørte til Tjenesten i HERRENS Hus,

¹⁴ om Guldet, den Vægt, der skulde til hver

enkelt Ting, som hørte til Tjenesten, og om alle Sølvtingene, den Vægt, der skulde til hver enkelt Ting, som hørte til Tjenesten,

¹⁵ fremdeles om Vægten på Guldlysestagerne og deres Guldlamper, Vægten på hver enkelt Lysestage og dens Lamper, og på Sølvlysestagerne, Vægten på hver enkelt Lysestage og dens Lamper, svarende til hver enkelt Lysestages Brug ved Tjenesten,

¹⁶ fremdeles om Vægten på Guldet til Skuebrødsbordene, til hvert enkelt Skuebrødsbord, og på Sølvet til Sølvbordene

¹⁷ og om Gaflerne, Skålene og Krukkerne af purt Guld og om Guldbægrene, Vægten på hvert enkelt Bæger, og Sølvbægrene, Vægten på hvert enkelt Bæger,

¹⁸ og om Vægten på Røgofferalteret af purt Guld og om Tegningen til Vognen, til Guldkeruberne, som udbredte Vingerne skærmende over HERRENS Pagts Ark.

¹⁹ "HERREN har sat mig ind i alt dette ved et Skrift, jeg har fra hans egen Hånd, i alle de Arbejder, Planen omfatter."

²⁰ Derpå sagde David til sin Søn Salomo: "Gå til Værket og vær frimodig og stærk, frygt ikke og tab ikke Modet, thi Gud HERREN, min Gud, vil være med dig! Han vil ikke slippe dig og ikke forlade dig, før alt Arbejdet med HERRENS Hus er fuldført.

²¹ Se, Præsternes og Levitternes Skifter er rede til alt Arbejdet ved Guds Hus; og til alt, hvad der skal udføres, har du Folk hos dig, der alle er

villige og forstår sig på Arbejder af enhver Art, og Øversterne og hele Folket er rede til alt, hvad du kræver.”

29

¹ Fremdeles sagde Kong David til hele Forsamlingen: “Min Søn Salomo, som Gud har udvalgt, er ung og uudviklet, og Arbejdet er stort, thi Borgen er ikke bestemt for et Menneske, men for Gud HERREN.

² Jeg har derfor sat al min Kraft ind på til min Guds Hus at tilvejebringe Guld, Sølv, Kobber, Jernet og Træet til det, der skal laves af Guld, Sølv, Kobber, Jern og Træ, desuden Sjo-hamsten og Indfatningssten, Rubiner, brogede Sten, alle Slags Ædelsten og Marmorsten i Mængde.

³ I min Glæde over min Guds Hus giver jeg der hos til min Guds Hus, hvad jeg ejer af Guld og Sølv, ud over alt, hvad jeg har bragt til Veje til det hellige Hus:

⁴ 3.000 Talenter Guld, Ofirguld, og 7.000 Talenter lutret Sølv til at overtrække Bygningernes Vægge med,

⁵ Guld til det, der skal forgyldes, og Sølv til det, der skal forsølves, og til ethvert Arbejde, der skal udføres af Håndværkernes Hånd. Hvem er nu villig til i Dag at bringe HERREN Gaver?”

⁶ Da kom Øversterne for Fædrenehusene, Øversterne for Israels Stammer, Tusind- og Hundredførerne og Øversterne i Kongens Tjeneste frivilligt

⁷ og gav til Arbejdet på Guds Hus 5.000 Talenter og 10.000 Darejker Guld, 10.000 Talenter Sølv, 18.000 Talenter Kobber og 100.000 Talenter Jern;

⁸ og de, som ejede Ædelsten, gav dem til HERRENS Hus's Skat, der stod under Gersonitten Jehiels Tilsyn.

⁹ Og Folket glædede sig over deres Vilje til at give, thi af et helt Hjerte gav de HERREN frivillige Gaver; også Kong David følte stor Glæde.

¹⁰ Og David priste HERREN i hele forsamlingens Nærværelse, og David sagde: "Lovet være du HERRE, vor Fader Israels Gud fra Evighed til Evighed!

¹¹ Din, HERRE, er Storheden, Magten, Æren, Glansen og Herligheden, thi alt i Himmelen og på Jorden er dit; dit, o HERRE, er Riget, og selv løfter du dig som Hoved over alle.

¹² Rigdom og Ære kommer fra dig, og du hersker over alt; i din Hånd er Kraft og Vælde, og i din Hånd står det at gøre, hvem det skal være, stor og stærk.

¹³ Derfor priser vi dig nu, vor Gud, og lovsynger dit herlige Navn!

¹⁴ Thi hvad er jeg, og hvad er mit Folk, at vi selv skulde evne at give sådanne frivillige Gaver? Fra dig kommer det alt sammen, og af din egen Hånd har vi givet dig det.

¹⁵ Thi vi er fremmede for dit Åsyn og Gæster som alle vore Fædre; som em Skygge er vore Dage på Jorden, uden Håb!

¹⁶ HERRE vor Gud, al denne Rigdom, som vi har bragt til Veje for at bygge dit hellige Navn et

Hus, fra din Hånd kommer den, og dig tilhører det alt sammen.

¹⁷ Jeg ved, min Gud. at du prøver Hjerter og har Behag i Oprigtighed; af oprigtigt Hjerter har jeg villigt givet alt dette, og nu har jeg set med Glæde, at dit Folk, der er her til Stede, villigt har givet dig Gaver.

¹⁸ HERRE, vore Fædre Abrahams, Isaks og Israels Gud, bevar til evig Tid et sådant Sind og sådanne Tanker i dit Folks Hjerter og vend deres Hjerter til dig!

¹⁹ Og giv min Søn Salomo et helt Hjerter til at holde dine Bud, Vidnesbyrd og Anordninger og udføre det alt sammen og bygge den Borg, jeg har truffet Forberedelser til at opføre!"

²⁰ Derpå sagde David til hele Forsamlingen: "Lov HERREN eders Gud!" Og hele Forsamlingen lovede HERREN, deres Fædres Gud, og kastede sig ned for HERREN og Kongen.

²¹ Så ofrede de Slagtofre til HERREN, og Dagen efter bragte de ham som Brændoffer 1.000 Tyre, 1.000 Vædre og 1.000 Lam med tilhørende Drikofre og en Mængde Slagtofre for hele Israel;

²² og de spiste og drak den Dag for HERRENS Åsyn med stor Glæde. Derefter indsatte de på ny Davids Søn til Konge, og de hyldede ham som HERRENS Fyrste og Zadok som Præst;

²³ og Salomo satte sig på HERRENS Trone som Konge i sin Fader Davids Sted; Lykken var med ham, og hele Israel var ham lydigt;

²⁴ og alle Øversterne og Kernetropperne, ligeledes alle Kong Davids Sønner hyldede Kong

Salomo.

²⁵ HERREN gjorde Salomo overmåde mægtig for hele Israels Øjne og gav ham en kongelig Herlighed, som ingen Konge før ham havde haft i Israel.

²⁶ David, Isajs Søn, havde hersket over hele Israel.

²⁷ Tiden, han var Konge over Israel, udgjorde fyrretyve År; i Hebron herskede han syv År, i Jerusalem tre og tredive År.

²⁸ Han døde i en god Alder, mæt af Dage, Rigdom og Ære; og hans Søn Salomo blev Konge i hans Sted.

²⁹ Kong Davids Historie fra først til sidst står optegnet i Seeren Samuels Krønike, Profeten Natans Krønike og Seeren Gads Krønike

³⁰ tillige med hele hans Regering og hans Heltegerninger og de Tildragelser, som hændtes ham og Israel og alle Lande og Riger.

Hellig Bibel **The Holy Bible in Danish (OT 1931, NT 1907)**

Copyright © 1907, 1931 Det Danske Bibelselskab

Language: Dansk (Danish)

Translation by: Danish Bible Society

The New Testament is in the Public Domain. The Old Testament is © 1931 Det Danske Bibelselskab 1931.

[The Danish Bible Society]

This etext is distributed by Professor Michael S. Hart through the Project Gutenberg Association at Carnegie-Mellon University (the "Project") under the Project's "Project Gutenberg" trademark and with the permission of the etext's copyright owner.

LICENSE

You can (and are encouraged!) to copy and distribute this Project Gutenberg-tm etext. Since, unlike many other of the Project's etexts, it is copyright protected, and since the materials and methods you use will effect the Project's reputation,

your right to copy and distribute it is limited by the copyright laws and by the conditions of this "Small Print!" statement.

[A] ALL COPIES: The Project permits you to distribute copies of this etext electronically or on any machine readable medium now known or hereafter discovered so long as you:

(1) Honor the refund and replacement provisions of this "Small Print!" statement; and

(2) Pay a royalty to the Project of 20% of the net profits you derive calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. If you don't derive profits, no royalty is due. Royalties are payable to "Project Gutenberg Association/Carnegie Mellon-University" within the 60 days following each date you prepare (or were legally required to prepare) your annual (or equivalent periodic) tax return.

[B] EXACT AND MODIFIED COPIES: The copies you distribute must either be exact copies of this etext, including this Small Print statement, or can be in binary, compressed, mark-up, or proprietary form (including any form resulting from word processing or hypertext software), so long as *EITHER*:

(1) The etext, when displayed, is clearly readable, and does *not* contain characters other than those intended by the author of the work, although tilde (~), asterisk (*) and underline (_) characters may be used to convey punctuation intended by the author, and additional characters may be used to indicate hypertext links; OR

(2) The etext is readily convertible by the reader at no expense into plain ASCII, EBCDIC or equivalent form by the program that displays the etext (as is the case, for instance, with most word processors); OR

(3) You provide or agree to provide on request at no additional cost, fee or expense, a copy of the etext in plain ASCII.

LIMITED WARRANTY; DISCLAIMER OF DAMAGES

This etext may contain a "Defect" in the form of incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other infringement, a defective or damaged disk, computer virus, or codes that damage or cannot be read by your equipment. But for the "Right of Replacement or Refund" described below, the Project (and any other party you may receive this etext from as a PROJECT GUTENBERG-tm etext) disclaims all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees, and YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE OR UNDER STRICT LIABILITY, OR FOR BREACH OF WARRANTY OR CONTRACT, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES, EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGES.

If you discover a Defect in this etext within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending an explanatory note within that time to the person you received it from. If you received it on a physical medium, you must return it with your note, and such person may choose to alternatively give you a replacement copy. If you received it electronically, such person may choose to alternatively give you a second opportunity to receive it electronically.

THIS ETEXT IS OTHERWISE PROVIDED TO YOU "AS-IS". NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, ARE MADE TO YOU AS

TO THE ETEXT OR ANY MEDIUM IT MAY BE ON, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR A PARTICULAR PURPOSE. Some states do not allow disclaimers of implied warranties or the exclusion or limitation of consequential damages, so the above disclaimers and exclusions may not apply to you, and you may have other legal rights.

INDEMNITY

You will indemnify and hold the Project, its directors, officers, members and agents harmless from all liability, cost and expense, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following that you do or cause:

[1] distribution of this etext, [2] alteration, modification, or addition to the etext, or [3] any Defect.

WHAT IF YOU *WANT* TO SEND MONEY EVEN IF YOU DON'T HAVE TO?

Project Gutenberg is dedicated to increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine readable form. The Project gratefully accepts contributions in money, time, scanning machines, OCR software, public domain etexts, royalty free copyright licenses, and whatever else you can think of. Money should be paid to "Project Gutenberg Association/Carnegie-Mellon University".

2021-07-19

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

513e5c96-9333-5304-9e1c-c284344d9d1c